Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXV. Ч. 256. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК П'ЯТНИЦЯ, 9-го ЛИСТОПАДА 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK. FRIDAY, NOVEMBER 9, 1979 No. 256. VOL. LXXXV.

БАЛТІМОРСЬКА СОЮЗОВА ОКРУГА ВІДБУЛА ОРГАНІЗАЦІЙНІ НАРАДИ

Балтімор, Меріленд (с.г.). — У неділю, 28-го жовтня ц. р., тут в приміщенні дому „Самопомочі" відбулися організаційні наради Відділів УНСоюзу Балтіморської Округи, яка нараховує понад 1,200 членів, об'єднаних у 9-ох відділах.

Збори відкрив і ними проводив голова Округи мгр Богдан Ясінський, а обов'язки протоколянта сповняв секретар Округи Остап Зенюк. Відкриваючи наради, голова Округи привітав всіх представників від відділів і запросив вшанувати пам'ять щойно померлого визначного суспільно-громадського і союзового діяча, члена Окружної Управи і довголітнього голову 320-го Відділу сл. п. Данила Пісецького. При тому він поінформував, що під час похоронних обрядів Округу заступав і висловив родині співчуття, бувши на поминках, касир Округи Іван Малко. Опісля голова Округи заподав порядок нарад, згадавши при тому завдання нарад, а саме обговорення пляну осінньої організаційної кампанії. Відтак він запросив до слова союзового організатора Степана Гавриша.

У своєму слові Степан Гавриш в першу чергу пригадав, що наради відбуваються в ювілейному році УНСоюзу, і тому на вступі він коротко накреслив невідрадні обставини основоположників і піонерів, які тому 85 років поклали гранітові підвалини під цю братську установу, яка сьогодні є найбільшою і найстаршою в українській діяспорі. Відтак він поінформував присутніх про всі ділянки праці цілости УНСоюзу. За його словами фінансова господарка УНСоюзу є стабільна; УНСоюз із кожним місяцем зростає в майні помимо того, що організується менше членів, як це було кілька років тому. На його думку, прибуток в членстві є тому менший, що немає відповідного числа організаторів у терені, а також перешкоду становить економічна криза, інфляція і драстичні ціни на бензину. Говорячи про організаційні досягнення Округи, він висловив признання окремим секретарям за придбання нових членів, а саме: Іванові Малкові з 320-го Відділу за придбання 10 членів, Остапові Зенюкові з 15-го Відділу за 9-ох членів і інж. Левові Блонаровичеві за придбання 7-ох членів. Він також склав подяку і тим секретарям, що придбали менше число нових членів, а при тому заподав плян осінньої кампанії.

(Закінчення на стор. 3)

ПІВРІЧНІ ЗБОРИ КООРДИНАЦІЙНОЇ РАДИ ВІДДІЛІВ УККА СТЕЙТУ КОННЕКТИКАТ

Ню Гейвен (М. Я.). — У неділю, 21-го жовтня ц. р. відбулися у Ню Гейвені наради Координаційної Ради Відділів УККА. Наради відкрив і ними проводив д-р Михайло Сніґурович, голова УККА, Відділ Ню Гейвен, секретарював Гнат Андрусишин, секретар цього ж Відділу. Після відчитання протоколу із попередніх зборів звіт із діяльности склав уступаючий голова Координаційної Ради, Василь Шулевський, голова Відділу УККА у Віллімантику. З черги, згідно із порядком нарад, розглянено ряд справ та винесено відповідні постанови. Усі Відділи переведуть у своїх громадах Листопадові та Січневі Святкування. Предсідник нарад закликав, щоби відзначення Січневих Роковин не обмежити тільки до святкувань у залях, а переводити їх теж і назовні мирними манiфестаціями із відповідними промовами перед будинками міських управ. Присвячено також багато часу виборчим справам. Після розглянення місцевих проблем Відділів, зосереджено увагу на виборах сенатора із стейту Коннектикат, які відбудуться у листопаді 1980 року. Як відомо дотеперішній сенатор А. Рібікофф заявив, що більше кандидувати не буде. Відомо теж, що на цей опорожнений пост задумує кандидувати конгресмен Крістофер Дад, приятель українців. Рішено, що президія Екзекутиви Координаційної Ради із головами окремих Відділів УККА стейту Коннектикат відвідає конгресмена Дада, та по узгідненні з ним виборчої платформи намагатиметься спонукати його проголосити свою кандидатуру на цей опорожнений пост сенатора. Згодом створиться окремий комітет „Українці — за вибір сенатором Крістофера Дада".

Обговорено переведену цього року збірку на СКВУ, та висказано негодування із запізненої пересилки збіркових лист. Із тієї причини один із більших Відділів

(Закінчення на стор. 3)

ПРИ МЕНОР ДЖУНЬЙОР КОЛЕДЖІ ВІДКРИВАЄТЬСЯ ЦЕНТР ДЛЯ ЗУБНОЇ ГІГІЄНИ

Дженкінтавн, Па. — Управа Менор Джуньйор коледжу повідомляє, що у неділю 11-го листопада ц. р., о год. 7:30 вечора, тут в Менор Джуньйор коледжі, в залі св. Йосафата, відбудеться церемонія офіційного відкриття новозбудованого Центру для Дентистичної Гігієни при цьому коледжі. Після офіційної частини програми цієї імпрези буде прийняття від год. 8-ої до 10-ої вечора.

Підготовою цих урочистостей займалися: Рада Тростистів Менор Джуньйор коледжу, Сестри Василіянки, викладачі та працівники Центру для дентистичної Гігієни.

Відкриття цього Центру має на меті створити додаткові можливості для Програми Вишколу Дентистичних Асистентів.

Попередньо цей Центр примішувався поза кампусом цього коледжу у Норт Гіллс, Па., виказавшись дуже успішним як для студентів, які вишколювалися в ньому, так і для довколишньої громади, яка дуже з нього користала. З думкою про це, щоб задовольнити і вимоги студентів і публіки, коледж вважав за відповідне поширити години праці цього Центру. У зв'язку із швидко зростаючим чиншем за винаймлення цього будинку, як також беручи до уваги потребу кращого місця на приміщення, Рада Тростистів Менор Джуньйор коледжу схвалила потребу переносу цього Дентистичного Центру на кампус.

Клінічним координатором Центру є д-р Александра Бейкер, а також до ден-

(Закінчення на стор. 3)

ДЕМОКРАТИ ЗДОБУЛИ БІЛЬШІСТЬ ПЕРЕМОГ У СТЕЙТОВИХ І МІСЬКИХ ВИБОРАХ

Джерзі Сіті. Н. Дж. — Не зважаючи на сильну передвиборчу кампанію Республіканської партії, демократи здобули значні успіхи у стейтових, повітових і міських виборах, які відбулись у вівторок, 6-го листопада. Радше вийнятковою, з уваги на специфічні обставини, була перемога республіканського заступника губернатора стейту Огайо, Джорджа Войновіча, над демократичним мейором Клівленду Деннісом Кусінічем у виборах на пост посадника того міста. Кусініча не піддержувала його партія.

У виборах на губернатора стейту Кентакі перемогу здобув демократ-міліонер Джон Брови, мол., над колишнім республіканським губернатором Луї Нанном. Також у стейті Міссіссіппі перемогу осягнув демократ Вілліям Вінтер, колишній заступник губернатора того стейту. Він переміг республіканця Гіля Кармайкела. Демократи також закріпили за собою більшости у стейтових леґіслятурах Міссіссіппі, Кентакі, Вірджінії і Ню Джерзі, хоча в цьому останньому стейті республіканці здобули понад десять голосів більше як у попередніх виборах.

Громадяни стейтів Ню Йорк і Ню Джерзі схвалили пропозицію щодо видання бондів на поліпшення і поширення засобів публічної транспортації. У Ню Йорку на ту ціль призначено 500 мільйонів долярів, а в Ню Джерзі — 475 мільйонів долярів.

У Філядельфії, у виборах на посадника колишній демократичний конгресмен Вілліям Ґрін здобув перемогу над Девідом Марстеном. У Бостоні четвертий раз підряд перемогу осягнув мейор Кевін Вайт над республіканським стейтовим сенатором Джозефом Тімілті. Демократи здобули перемоги ще у таких більших містах як Міннеаполіс, Балтимор, Солт Лейк Сіті, Маємі і Толідо. Республіканці задержали пости посадників у Фініксі, Колюмбусі та в Індіянаполісі.

Приватна група спеціялістів закликає до „неофіційних контактів" із ПВО

Вашінгтон. — „Ню Йорк Таймс" з 5-го листопада ц. р. повідомляє, що група визначних американських знавців відносин на Близькому Сході закликає ЗСА змінити свою дотеперішню політику та нав'язати „неофіційні контакти" з Палестинською Визвольною Організацією (ПВО), щоб таким способом поширити американські впливи на погляди палестинців.

У своєму звіті група заявила, що ЗСА повинні розглядати палестинську проблему та ПВО „одверто та мужньо", одначе додає, що тепер ще не пора запрошувати ПВО до „активних переговорів".

„Взаємне невизнання між ПВО та Ізраїлем не повинно бути перешкодою для неофіційних контактів між ЗСА та ПВО відносно устійнення поглядів цієї останньої групи та евентуального впливу на зміну їх", — сказано в рекомендаціях згаданих спеціялістів.

Ця група є відділом Атлянтійської Ради, неурядової організації, яка регулярно видає аналізи та рекомендації відносно різних закордонних справ.

Головою групи-відділу є ген. Ендрю Дж. Гудпастер, колишній комендант Військової Академії у Вест Пойнті, його заступником є ген. Брент Сковкрофт, який був дорадником президента Джералда Форда в справах крайової безпеки. До групи належать також 10 колишніх амбасадорів ЗСА до країн Близького Сходу та кілька високих дипломатів з Державного департаменту, наприклад, Джозеф Дж. Сіско, підсекретар Державного департаменту за президентури Р. Ніксона і Форда.

Звіт групи присвячує значну увагу справі нафтової ропі та безпеки Близького Сходу.

Згідно з договором між ЗСА та Ізраїлем, Вашінгтон відмовляється від будьяких контактів, формальних чи неформальних, з ПВО та виключає переговори аж до того часу, поки ПВО не визнає державного існування Ізраїля та важливих Резолюцій Ради Безпеки ОН ч. 242 з 1967 року та ч. 338 з 1973, та відречеться тероризму.

ЗСА визнають право палестинців на західньому побережжі ріки Йордан та біля міста Гази брати участь в переговорах про визначення їхнього майбутнього, але не підтримують вимог палестинців щодо створення окремої державної одиниці.

Згадана група спеціялістів також перестерігає, що „не повинен існувати стан автоматичної американської піддержки Ізраїля, бо непримирима політика Ізраїля — як теж така сама політика з боку арабів — може суперечити американським інтересам в тій частині світу".

Канадський уряд Кларка одержав вотум довір'я в Палаті Громад

Оттава, Канада. — Порівняльно новий, бо тільки п'ятимісячний уряд канадського прем'єр - міністра Джозефа Кларка вийшов переможно з голосування у Палаті Громад над пропозицією колишнього прем'єра П'єра Еліота Трудо, щоб урядові висловити вотум недовір'я. За висловленням довір'я голосували 140 послів, а проти — 138. Урядову коаліцію у тому випадку піддержали п'ять послів з партії Соціяльного Кредиту і тому голосування випало в користь уряду і прем'єра Кларка.

Опозиційна Ліберальна партія і сам Трудо закидають прем'єрові Кларкові неспосібність розв'язати енергетичну проблему. Ліберали підтримували послів з партії Нових Демократів, засуджуючи Проґресивно-Консервативну партію і нею зформований уряд у створенні тяжких економічних обставин для канадських громадян і у неспроможності забезпечити провінції пальним.

Раніше прем'єр Кларк запевняв канадців щодо справедливого розподілу пального для усіх провінцій, заповідаючи створення спеціяльної Ради, завданням якої було б наглядати за цією справою та інформувати уряд про потреби, а в крайнім випадку про введення раціонування-нормування оливи для огрівання будинків та уділення федеральних фондів з метою покращення ситуації.

Політичні спостерігачі твердять, що опозиція хотіла використати брак пального під час зимових місяців, щоб підірвати довір'я до теперішнього консервативного уряду.

КИТАЙСЬКИЙ ЛІДЕР ЗАКІНЧИВ СВОЮ ПОЇЗДКУ ДО ЕВРОПИ

Рим, Італія. — Голова Комуністичної партії і прем'єр-міністер уряду Китайської Народньої Республіки Гуа Гуофенг закінчив свою офіційну візиту кількох країн Европи, відвідуючи Францію, Західню Німеччину, Велику Британію й Італію. Відбувши цілий ряд розмов з головами держав і керівниками урядів, Гуа повернувся до Пекіну.

У вівторок, 6-го листопада, на летовищі в Римі Гуа заявив кореспондентам, що його подорож можна вважати дуже успішною, за що він дякував керівникам чотирьох держав, які особисто присвятили багато часу для нав'язання дружних відносин з ним. „Китайська Народна Республіка хотіла б бачити Европу сильною і об'єднаною", — заявив Гуа кореспондентам.

Під час своїх відвідин в Італії Гуа стрінувся з генеральним секретарем Комуністичної партії Енріком Берлінгуером і обговорював з ним політичну ситуацію у світі. Берлінгуер був також запрошений на формальний бенкет, разом з іншими політичними діячами, що його влаштував в честь китайського гостя президент Італії Сандро Пертіні. Некомуністичні італійські часописи, підсумовуючи поїздку Гуа до Европи, заявляють, що старі непорозуміння між китайською і італійською комуністичними партіями зліквідовано. „Уніта", орган Комуністичної партії, тісі справи на своїх сторінках не видвигає, але каже, що розмови між італійськими і китайськими представниками були корисними.

У Франції, де Комуністична партія веде просовєтську політику, Гуа не зустрічався з лідером цієї партії Джорджем Марше. Китайці заінтересовані радше у поширенні концепції еврокомунізму, — кажуть політичні коментатори, — що означає застосування цими партіями більш самостійної політики, тобто незалежної від Москви, та прийняття західньої парляментарної системи.

Дипломати і політичні спостерігачі погоджуються з думкою, що для Гуа Гуофенга і його численної делеґації під час цієї подорожі важливішою була економічна проблема, ніж політичні справи. Покищо не відомо, чи китайська делеґація підписала додаткові договори з італійським урядом, хоч, як відмічують кореспонденти, було багато мови про економічну співпрацю між Китаєм та Італією.

Чехо-словацька поліція переслідує родини засуджених дисидентів

Прага, Чехо-Словаччина. — Пресове агентство „Райтерс" інформує, що чехо-словацька поліція розпочала шикани проти тих родин, члени яких були недавно засуджені за дисидентську діяльність.

З дисидентських джерел подають, що поліція придержала сина і дві дочки Дани Немцової, 45-річної дисидентки, яку недавно празький суд засудив за „підривну роботу" проти комуністичного уряду. Пані Немцову, психолога по фаху, засуджено на два роки позбавлення волі, але кару завішено, а 5 інших дисидентів, між ними письменник Вацлав Гавель, отримали різні виміри кари.

З тих джерел, інформують, що поліція притримала і переслухує 23-річну дочку Немцової Маркету, 21-річну Павлю і 18-річного сина Давида. Також супроти інших осіб, споріднених з дисидентами, поліція застосовує різні шикани.

В'єтнамське військо залишиться в Камбоджі на довший час

Маніля, Філіппіни. — В'єтнамський амбасадор до Філіппін Ву Тієн, виступаючи на пресовій конференції заявив, що в'єтнамська армія залишиться у Камбоджі так довго, аж поки місцевий режим Генг Самріна не буде спроможний сам обороняти країну перед зовнішніми нападами.

Амбасадор Тієн заперечив, що В'єтнам має, мовляв, агресивні наміри супроти сусіднього Таїлянду чи будь-якої іншої південноазійської держави. Тієн твердив, що уряд колишнього прем'єра Поль Пота був відсунений від влади камбоджійським народом з „дружньою допомогою" В'єтнаму і що вже нікому не вдасться сьогодні привернути давнього стану у Камбоджі.

Він обвинувачував уряди З'єднаних Стейтів Америки і Китайської Народньої Республіки у намаганні привернути владу Поль Пота і у поширенні пропаганди проти В'єтнаму серед народів Південної Азії твердженнями, що в'єтнамський уряд плянує агресію на Таїлянд. „В'єтнамська політика у відношенні до країн Південної Азії є ясною, — заявив амбасадор Тієн, твердив, що — це політика миру і дружніх відносин. Не буде жадного нападу на Таїлянд, це певне", — підкреслив Тієн у кінцевій розмові з журналістами.

Відкрито нові архівні матеріяли до діяльности П. Полетики в Америці

Філядельфія (Інф. УММАН). — З нагоди перебування в Філядельфії у днях 18-го — 20-го жовтня ц. р., президент Української Могилянсько -. Мазепинської Академії Наук проф. Яр. Рудницький в товаристві й з допомогою д-ра Т. Онуферка провів розшуки в бібліотеці й архівах Американського Філософічного Товариства в цьому місті й знайшов досі неопубліковані важливі рукописи відомого українського дипломатичного діяча в царській службі з пол. XIX стол. — Петра Полетики на терені Філядельфії.

Насамперед знайдено вістку, що 17-го січня 1812 року Полетика подарував бібліотеці Т-ва „Руську Правду" в новому тодішньому виданні. В архіві Т-ва знаходиться оригінал „Його Ексцеленції Петра Полетики" в кандидати на члена, підписаний 5-ма дійсними членами цього Товариства. У відповідь на це йменування Полетика подякував окремим листом з датою 26-го січня 1822 року за цю небуденну почесть. Лист писаний власноручно англійською мовою. З інших матеріялів цікавий його лист із 2-го липня 1823 року до Товариства „про товариша Командора Крузенштерна", що переслав копію своєї праці про навколосвітню подорож (разом із Юрієм Лисянським) для бібліотеки Т-ва.

(Закінчення на стор. 3)

АВДІЄНЦІЯ ПРЕДСТАВНИКІВ КРАЙОВОЇ УПРАВИ УКРАЇНСЬКОГО ПАТРІЯРХАЛЬНОГО Т-ВА У МИТРОПОЛИТА-НОМІНАТА

Філядельфія, Па. — Крайова Управа Українського Патріярхального Товариства в ЗСА, інформує, що у понеділок, 5-го листопада ц. р. представники цієї ж Управи в складі: д-р Б. Лончина, д-р В. Пушкар і д-р Л. Рудницький відбули одногодинну розмову з Митрополитом-Номінатом о. д-ром Мирославом І. Любачівським, тут у митрополичій канцелярії. Під час авдієнції порушено такі справи: діяння майбутнього Митрополита в дусі рішень IV Архиєпископського Синоду УКЦ з 1969 року, зокрема в справі дальшого оформлення помісности нашої Церкви та офіційного визнання патріярхату УКЦ Апостольським Престолом; статус Філядельфійської Митрополії як невідлучної частини і дочки Києво-Галицької Церкви та її відношення до Блаженнішого Патріярха Йосифа, як до голови Помісної УКЦ; український характер нашої Церкви в ЗСА та засоби зберігання й оборони її прав, мови і традицій жонате священство, як життьова проблема нашої Церкви.

Авдієнція відбулася у діловій атмосфері при взаємній виміні думок, які торкалися згаданих питань. Висловлено теж взаємне побажання і в майбутньому відбувати розмови на тему основних проблем нашої Церкви.

Раїса Мороз доповідала у Філії УКУ у Філядельфії

Філядельфія, Па. — Виступом Раїси Мороз, 30-го жовтня ц.р., тут у Філії УКУ, на тему „Родини політв'язнів" продовжився черговий виклад курсу про „Рух спротиву в Україні".

При жадному параграфі совєтського закону не записано, що за „злочинність" ув'язненого повинна терпіти його родина. Навпаки, — сказала Р. Мороз, — є стаття закону, яка зберігає родину в'язня від переслідування, бо ні дружина, ні діти, ні родичі не відповідають за „злочин" чоловіка.

Доповідь Р. Мороз мала вбільшості автобіографічний характер. Родини політв'язнів, з власного досвіду, зазнають комплексні проблеми, а саме:

Діти страшно терплять. Як пояснити дитині, напр., що забрали тата? Тато не злочинець, але, як пояснити дитині чому сидить він у тюрмі? Це дуже делікатна ситуація. Як виховувати дитину в такій ситуації, щоб вона не палала гнівом до інших людей? У школі діти також терплять, бо там учителі чи школярі психологічно переслідують їх. А всі вищі інститути чи університети для дітей політв'язнів звичайно закриті.

Моральна ізоляція. Кожна родина політв'язня терпить, бо люди відходять від такої родини, оминають її або просто бояться признаватися до неї, щоб самому не втратити посади тощо. А друзів часто викликають на допити. Все таки, в такій ситуації моральної ізоляції, коли друзі відходять, другі, нові, приходять з допомогою.

Матеріяльні недостатки. Чоловік звичайно був головним джерелом фінансових засобів, а жінка допомагала йому. Коли його забирають, а дружину звільняють з праці, то приходить велика матеріяльна недостача. Все таки, якщо родина є відома в дисидентському русі, тоді на допомогу приходить, напр.

(Закінчення на стор. 3)

• УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА •

РІЗНОМАНІТНИЙ КУРС ГРИ НА БАНДУРІ

Ню Йорк, Н. Й. — Школа Кобзарського Мистецтва в Ню Йорку, під протекторатом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка у Детройті, влаштовує тут в днях від 22-го до 25-го листопада ц. р., у Пластовій Домівці при 142-44 при 2-ій евеню — 4-денний інтенсивний різноманітний курс гри на бандурі для початківців і для заавансованих курсантів. Інструкторами на курсі будуть досвідчені бандуристи-викладачі Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка. Учасники курсу повинні вміти читати музику та мати свою власну бандуру. Оплата за навчання — 25 долярів від особи; зголошення треба надіслати на адресу адміністратора Школи Кобзарського Мистецтва п. Миколи Чорного до 17-го листопада на адресу: School of Bandura, 84-82 164 th Street, Jamaica J.Y. 11432. Tel.: (212) 658-7449.

ТОВАРИСЬКІ ВЕЧОРИ ТУІА У НЮ ДЖЕРЗІ

Ірвінгтон, Н. Дж. — Товариство Українських Інженерів Америки — Відділ у Ню Джерзі влаштовує товариські вечори з доповідями у залі церкви св. Трійці при 836 Лайонс евеню в Ірвінгтоні. Доповідачами будуть: в суботу, 10-го листопада, о год. 7:30 вечора інж. Олекса Солтисик — „Косметика та людська шкіра"; 24-го листопада о год. 7:30 вечора о. д-р Юрій Шумовський — „Очима кореспондента" і 8-го грудня о год. 7:30 вечора інж. Михайло Чайківський — „Арабські краї та постачання нафти". Після доповідей запити, дискусія й товариська гутірка.

У ЛМКЛЮБІ — ВЕЧІР В ПОШАНУ КОМПОЗИТОРА М. ЛЕОНТОВИЧА

Ню Йорк, Н. Й. — Літературно-Мистецький Клюб повідомляє, що у п'ятницю, 9-го листопада ц. р., тут у приміщенях цього ж Клюбу при 136 Друга евеню, відбудеться Вечір в пошану композитора Миколи Леонтовича.

У програмі: екранізований альбом фотографій з життя композитора („Чарівний ліхтар"), представлення його творів та збірка стереофонічних записів і коментарі композитора Юрія Оранського. З рецитаціями виступлять. Марія Кудрик і Тарас Грицай.

ІНФОРМАЦІЙНІ СХОДИНИ ПАТРІЯРХАЛЬНОГО ТОВАРИСТВА

Ньюарк/Ірвінгтон, Н. Дж. — Українське Патріярхальне Товариство — Відділ Ньюарк-Ірвінгтон влаштовує в неділю, 11-го листопада, о год. 3-ій по полудні в залі Українського Народного Дому при 140 Проспект евеню, інформаційні сходини на яких доповідатимуть: мгр Ева Піддібчишин, д-р Роман Осінчук і през. Василь Пасічняк. Модератором буде мец. Володимир Сенежак.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily exept Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на півроку — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вимога часу

У стейті Ню Йорк порівняльно недавно ввійшов у силу новий закон, згідно з яким 13 і 14-річних хлопців і дівчат, які доконали такі поважні злочини, як вбивство, знасилування тощо, тепер судитимуть як дорослих, а не малолітніх злочинців.

Не зважаючи на те, що поліційні та судові чинники вказують, що новий закон — це ефективніший спосіб відстрашування підлітків від доконання вищезгаданих та інших злочинів, деякі коментатори твердять, що „дітей" не можна трактувати в такий самий спосіб, як дорослих злочинців, бо вони, мовляв, „ще вповні не розрізняють між добром і злом".

Така аргументація дуже наївна і небезпечна, бо, поперше, 13 і 14-річні підлітки — це не діти і вже добре розуміють, що роблять. Подруге, якщо новий закон був би уневажнений, як цього вимагають деякі „спеціялісти", то можна передбачувати, що американські засоби масової інформації, навіть частіше ніж тепер, будуть повідомляти про злочини, доконані малолітніми хлопцями і дівчатами.

Власне такі алярмуючі вістки про вбивства, грабунки, знасилювання та інші злочини, вчинені підлітками, до до великої міри спричинилися до того, що в Ню Йорку та кількох інших стейтах встановлено гостріші кари для тих малолітніх злочинців. Навіть деякі коментатори ліберальних газет і соціологи ліберальних поглядів, які раніше всю вину за нарушування законів підлітками звалювали на „суспільні умовини", в яких ці молоді люди підростали, почали дещо змінювати своє становище і вимагати, щоб кари для цих малолітніх злочинців були гостріші, ніж були раніше. Як відомо, дуже часто трапляється, що 14 чи 15-річний вбивник був „засуджений" тільки на кілька місяців у виправному закладі для малолітніх злочинців, а в той самий час дорослий чоловік за такий самий злочин одержував досмертний термін ув'язнення, а в деяких стейтах навіть кару смерти.

Порівняльно легкі кари для малолітніх злочинців спричинилися до того, що молоді люди, знаючи наперед, що якщо будуть переловлені поліцією, то відсидять у виправному домі тільки кілька місяців, не боялися допускатися різних злочинів. Отже, важливим протизаходом для злочинности підлітків було встановити гостріші кари, що і зроблено в Ню Йорку та деяких інших стейтах.

Однак тепер деякі коментатори вважають, що це була помилка, бо, мовляв, малолітніх не можна трактувати як дорослих.

Можна частинно погодитися, що підлітки не повинні одержувати аж такі строгі вироки, як дорослі злочинці. Не можна відкидати також дотеперішніх старань запобігти злочинності малолітніх шляхом освіти та психіятричної допомоги.

Але суспільство має право охороняти себе від злочинців, не зважаючи на їхній вік чи соціяльно-економічне походження. І тому суди в Ню Йорку та всіх інших стейтах повинні далі мати право засуджувати малолітніх злочинців на такі терміни ув'язнення, які відстрашували б підлітків від доконання злочинів, а також запевняли б, що небезпечні малолітні злочинці не будуть звільнені по кількох місяцях „ув'язнення", щоб знову поповняти ті самі злочини. Безпека громади, а також добро самої молоді вимагають задержання гострих кар і судових правил, що підліткі, які доконували б такі поважні злочини, як вбивство, знасилування тощо, будуть суджені як дорослі.

Роман Рахманний

ЖУРНАЛІСТИЧНА ДИЛЕМА: „ПИСАТИ ЧИ НЕ ПИСАТИ?"

У кожного своя дилема на певному етапі життя, фізичного чи духовного. І в українських журналістів така дилема є. Вона пекучіша за подібну дилему професійних журналістів панівних національностей з їхнім стабілізованим життям у постійних рамках своїх державних структур. Неукраїнський журналіст — просто собі професіонал, що любить цю професію і живе з неї... якщо він чи вона досягне прийнятого рівня у цій дуже суперницькій професії.

Український журналіст в українському вільному суспільстві це не лише репортер, редактор, фейлетоніст, коментатор чи есеїст, але й активний бойовик на фронті оборони української самобутности, а то й визвольної боротьби. Він чи вона переважно не живе з української журналістики, бо те заняття буває звичайно додатковим навантаженням, що забирає вільні від праці на прожиток години і дні.

Редакційні працівники

Щоправда, і в нас, у вільному українському суспільстві, є редактори і співробітники щоденних газет, тижневиків і місячних журналів, що постійно працюють у редакційних приміщеннях і „живуть" з тієї професії. Але любі мої читачі! Невже це можна назвати життям?...

Навіть якщо заробітна платня якоюсь мірою відповідає життєвим умовам даної країни, в якій виходить те українське видання, то й ці гроші неспроможні винагородити їхньої праці, їхньої самопожертви і їхньої витримки на національному посту.

Надмір праці при обмеженому персоналі й допоміжних засобах виснажує отих словесних войовників української справи... Крім того: — напруження в суспільстві, що бореться за своє існування на прибраній землі та знаходиться під постійними ударами підступних інтриг ворога і його вислужників... — Майже періодичні вибухи „громадянської війни" у нашому суспільстві, яке й так треба подивляти за його витримку під гураганами Давидів і Голіятів... — Потреба формувати (а не тільки інформувати) думку зрілого, старшого і молодшого покоління читачів максимально напружує інтелектуальні, фізичні, моральні та психічні сили наших редакторів і їхніх найближчих співробітників при постійному журналістичному верстаті, що зветься: Редакція українського періодичного видання у вільному світі.

(Про долю й недолю українських журналістів у поневоленій Україні тут нічого говорити, бо там при постійному редакторському станку витримують лише або майже лише безсумлінні вислужники володіючої російської компартії. Але про це — іншим разом на іншому місці).

Тому щирі читачі українських періодичних видань повинні мати зрозуміння для становища тих редакторів і повинні пробачити їм не один промах. І такі вирозумілі в нас є, і тут їм належиться тепле слово згадки. Нехай їм читається легко і з *приємністю не тільки* ці скромні рядки.

Але свідомість згаданих умов та існування такої щирої читацької громади не може виключити журналістичної дилеми з життя українських журналістів. Навпаки! Ці обставини, оскільки вони гірші за чужонаціональні, поглиблюють цю дилему.

Немає незамінних людей у жадній ділянці, але у вільній українській журналістиці така незамінність зовсім реальна. Дедалі тяжче замінити працівників в українській редакції — газетній, журнальній чи радіомовній. І лише свідомість цієї дійсности стримує не одного редактора від рішення залишити свою редакторську працю і відпочивати десь, де „мир і тишина..."

Вільні журналісти

Перед журналістами „вільного пера" (чи радше „вільної друкарської машинки") виникає частіша й загрозливіша дилема: „Писати чи не писати?" Адже вас, вільну людину, що з вільної стопи співробітничає з одним чи більше українськими часописами, не в'яже ні заробітна плата, ні групова дисципліна, ні почуття, що вас не могтимуть замінити кимось іншим. Бо у підсвідомості вашій тліє здогад, що хтось там заповнить місце вашої колонки. Порожнім його не залишать, а оголошеннями всього не заповниш, бо яка ж тоді буде газета?...

А тут спокуса підкрадається немов змій із кришталого дерева в раю урбанізованої, добробутом сповненої країни... Зокрема влітку, коли люди відпочивають над озерами, річками й морями чи серед гір. Ось тоді з-поміж листя буднів несеться зрадливий шепіт, що, мовляв, хто там тепер читає наші газети, тижневики й журнали?..

Значною мірою це правда. Не лише українці влітку, але й будь-коли громадяни всіх національних родоводів, вірувань і рас дуже мало читають. Офіційна статистика подає, що „більшість канадців не читає книжок", а ті, що читають їх, витрачають на це діло шість годин на тиждень. На двадцять три мільйони канадців 57 відсотків книжок взагалі не читають.

(Закінчення на стор. 4)

Андрій Качор

40-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ УКРАЇНСЬКОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАЦІЇ В КАНАДІ

Цього року українці в Канаді відзначають 40-річчя праці української кредитової кооперації в цій країні. Відзначаючи цей непомітний, але важний у нашому громадському житті ювілей, варто пригадати нашій громаді, що кредитова кооперація в Канаді, подібно як і в інших країнах вільного світу, виникла з господарських потреб, об'єднуючи людей доброї волі, які свідомо, або й підсвідомо, відчули потребу солідарної співпраці та самодопомоги у формі організованих кредитово-позичкових спілок.

Не будемо тут наводити історії перших кредитових кооператив, з'ясовувати їх соціяльно-господарське підложжя, але з приводу 40-річчя української кредитової кооперації в Канаді пригадаємо собі хоч головніші дати з історії цього великого кооперативного руху.

• • •
•

Батківщиною кредитової кооперації є Німеччина, а її батьком Фрідріх Вільгельм Райфайзен (1818-1888). Він, 130 років тому назад, у 1849 році розпочав свою кредитово-кооперативну діяльність, основуючи в маленькій місцевості Флямерсдорфі „Допомогове товариство для допомоги незалежним селянам". Це була перша кредитова кооператива, дуже ще недосконала своєю організаційною формою, але з ясною ідеєю допомоги своїм членам-селянам, яких у тому часі немилосердно використовували різного рода лихварі, бо лихва тоді легально „панувала" в усіх европейських і позаевропейських краях.

У тому самому часі, кілька місяців пізніше, другий великий кооперативний діяч, Герман Шульце-Деліч (1808-1883), зробив подібну спробу у своєму родинному містечку Деліч, звідси і його друге прізвище, також у Німеччині, основуючи подібну ощадно-позичкову касу для фінансової допомоги найбіднішим мешканцям міста, зокрема ремісникам і дрібним купцям.

З Німеччини кредитова кооперація скоро поширилася на всі европейські країни. Спершу до Австрії (1851), а разом з тим і на західньоукраїнські землі, далі до Італії, Франції, Англії і Росії та на східньоукраїнські землі.

В Україні перше щаднично-позичкове товариство було засноване 28-го квітня 1869 року в Гадячі, на Полтавщині, а в Галичині були різні спроби, зокрема після появи першого кооперативного закону в Австрії 1873 року, але першою вдалою спробою було заснування кредитової кооперативи „Віра" в Перемишлі, 22-го травня 1894 року. Була ще й „Віра" в Тисьмениці, повіт Товмач, заснована поляками в 1873 році, але ця кооператива перейшла в українські руки щойно в 1902 році.

Піонером кредитової кооперації в Україні був Григорій Галаган (1819-1888), одноліток Райфайзена, а в Галичині справжнім батьком української кредитової кооперації був д-р Теофіль Кормош, адвокат Перемишлі.

У 1898 році, з ініціятиви д-ра Костя Левицького, у Львові зорганізовано першу централю для українських кредитових кооператив п. н. „Крайовий Союз Кредитовий", який у 1924 році реорганізовано в Український Центральний Кооперативний Банк під назвою „Центробанк". У 1938 році цей банк об'єднував 1,889 членів, в тому 1,732 кооператив і 157 інших установ, а його грошові обороти, в тому ж році, осягнули суму 70,436,224 зл. польських. Серед кооператив було 113 Українбанків по різних містах Галичини та 554 кредитових кооператив по селах. Увесь цей дорібок у 1939 році, після окупації Галичини большевиками, пропав, бо большевики включили його в свою господарську систему, не визнаючи вільної кредитової кооперації.

• • •
•

На північно-американському континенті почин до засновування кредитових кооператив, з тою самою метою, що й в Европі, дала Канада.

Батьком кредитової кооперації в Канаді, а також і ЗСА, був відомий канадський журналіст, по національности француз, Альфонс Дежарден (1854-1920). Він запізнався ближче з кооперативним рухом, нав'язав знайомство з провідними діячами в Европі і під їх впливом зорганізував першу кредитову кооперативу в Канаді, в місцевості Леві, в Квебеку, 1900 року.

Перші кроки кредитової кооперації в Канаді були дуже тяжкі і мінливі. Треба було вложити багато праці, щоб переконати громадян Канади про потребу такого руху і щоб його можна було поширити на цілу країну. Це сталося щойно після Першої світової війни, в часі господарської кризи, в 1930 роках.

З Квебеку кредитова кооперація посувається до Онтаріо, пізніше здобуває Нову Скошію, а далі Принц

(Закінчення на стор. 4)

Лука Луців

ПРО НОВІ ВИДАННЯ

Яр Славутич. ЗІБРАНІ ТВОРИ. 1938—1978. Славута. Едмонтон. 1978, ст. 408. Авторів герб у виконанні мистця Михайла Дмитренка. Скульптора у виконанні мистця Сергія Литвиненка.

А. — Здається мені, що треба б назвати Яра Славутича найбільшим сучасним поетом української еміграції.

Б. — Так тобі заімпонував оцей товстий том поезій цього автора, в якому зібрані всі вісім збірок поезій, виданих від 1945-го року та ще й його поема „Моя доба", що має 625 октав (5000 рядків!). На подібний величиною твір не здобувся досі ні один еміграційний поет.

А. — Вибач мені! Ти помиляєшся, бож сам Славутич знає, що Тодось Осьмачка „розгойдував сімсот октав", та автор „Моєї доби" навіть не думав „змагатися" з Осьмачкою, маючи „ключ кляризму" від М. Рильського і не бажаючи „простувати битою тропою". Нехай найвищих не сягнувши слов „Я ввесь не вмру!" — Горацій ще сказав".

Б. — Славутич дуже працьовитий поет, він не боявся починати поему, яка вимагала довгих років праці (1957-1978) і яку він дотепно закінчив такою епітафією:

Славутич Яр, виховник
і поет,
Лежить похований
в Канаді,
А рвійний дух, не знаючи
тенет,
Воює далі! Не кінець
браваді!
Убравши в корби
не один сонет,
Творив октави, то сумні,
то раді, —
Інакше згинув би
цей гранослів,
Чий меч ворожих
не щадив голів.

Признаюся, що Славутич, як це видно із закінчення повищої октави, вплітає в поему „Моя доба" і свої пригоди, які вимагали б вже тепер пояснення, а пізніше читачі не знатимуть, хто був актором от хоча б тієї події в Едмонтоні, про яку рішав Верховний Суд в Оттаві.

А. — Автор поеми „Моя доба" октавами малює долю України під московською окупацією в таких уступах: Рай і пекло, Голод, Повстання, Сибір, У Запоріжжі, Перетятько в Ніппомі, Лиса гора, Павло з Банкоку, Григорій в армії, Теліга в Києві, Рейди УПА і Прощання.

Важко подати зміст цієї довгої поеми. Уривок із „Теліга у Києві" показує розбиття, що може не подобатися завзятим партійникам:

Йому здалося: Мельник
і Бандера,
Шухевич, Ольжич,
Бульба-Боровець
Ідуть посднані.
Новітня ера
З ясного лавра
виплела вінець
Бойовикам, чия „групова
сфера"
Шанує згоду. Тільки
той борець,
Хто свій обмежений
партійний обрій
Кладе Вітчизні,
воями хоробрій!

Коли була згода — то „гуляла гідно й гордо Україна! Громами грізних вибухів гула повстанська слава, незрадливо змінна, яку вкривали то яскрінь, то мла".

Зворушлива сцена, в якій зголоду вмирає дід автора:

Рости, онуку,
родові на славу:
Як дуб міцний, як явір —
виростай!
Про цю московську,
нелюдську
облаву,
Що навістила
запорозький
край,
Усьому світові скажи
по праву,
Як вірний свідок, —
завжди повідай..
Помстись, онуку!"
Дід, зігнувши
спину,
Перехрестив і повернув
хлібину.

Б. — Чи не здається тобі, що автор дещо зарозумілий на себе і свій рід, хвалячися своїм гербом?

А. — Були такі, що вже про це писали, і їм автор відповів аж двома віршами: „Гербами" і „Гербоневажникам". Ось цей вірш:

Віддавна чапля
пожирає жаб.
Лише б кушир —
не давній баобаб!
Лише б солодка ряска
заленава!
Навіщо символ подвигів
і слава
У криці й бронзі предків
престарих?
Ректи про князя,
гетьмана —
це гріх!
Це первородний
для плебейства
злочин!
Ганьба смертельна...
з погляду узбочин.
А я стою й дивуюся...
один.
Сучаснику! Змітай
гербовий крин
І в хуторянській ніші
мовзолея
Свого духовного
прослав плебея.

Поет хвалиться тим, що і „його предок доставив слід подвижництва основу"...

Про всі збірки поезій, що вміщені в „Зібраних творах", були численні оцінки, які зібрані в книзі „Творчість Яра Славутича". Статті і рецензії, Едмонтон, 1978, ст. 432.

Б. — Ми тут довше спинялися над поемою

(Закінчення на стор. 4)

Зимові курси УВУ відбудуться в Маквіллері

Мюнхен, Німеччина (УВУ). — Український Вільний Університет вже четвертий раз улаштовує міжріздвяні курси українознавства в Маквіллері, Франція, для студіюючої молоді віком понад 16 років. Ці курси триватимуть від середи, 26-го грудня 1979 року до суботи 5-го січня 1980 року і будуть получені, як щороку, із загальною новорічною зустріччю молоді.

На курсах у Маквіллері візьмуть участь такі професори й викладачі: проф. д-р В. Янів, проф. д-р Б. Левицький, проф. д-р О. Кушпета, проф. П. Цимбалістий д-р К. Митрович і д-р Б. Злепко. Крім того згодився приїхати на ці курси Валентин Мороз із ЗСА.

У програмі курсів передбачені таки теми: вибрані питання української культури і філософічної думки, розгляд історії України під аспектом стосунків із сусідніми народами, події в Україні за останніх 25 років, вибрані проблеми з історії української літератури Козацької доби, можливості економічного розвитку України у совєтській системі та виховне значення історичних подій для формування світогляду.

Курси відбуваються в українській оселі о. декана Павла Когута, де є вигідні приміщення і добре харчування. Завдяки тому, що все відбувається в одній оселі, можно максимально використати час, не лише для викладів, але й для товариської розваги та ділових нарад представників молоді різних країн.

Оплата зимових курсів виносить 50 німецьких марок, або рівновартість в іншій валюті. Кошти прожитку виносять 15 німецьких марок денно. Хто хотів би отримати грошову допомогу на ці курси, хай внесе прохання до Комісії Допомоги Українському Студентству в Сарселі. Адреса така: KoDUS, 29 rue des Bauves, 95200 Sarcelles, France.

Зголошення просимо надсилати на адресу університету в Мюнхені або на адресу о. декана Павла Когута в Маквіллері. На ці адреси просимо також звертатися за додатковими інформаціями. Ukrainische Freie Universitaet Pienzenauerstr. 15 D 8000 Munechen 80; Foyer Ukrainien Mackwiller F-67430 Diemeringen.

Кость Шонк-Русич

ІВАН ТРУШ

(1869-1941)

[1]

Іван Труш — мистець-пейзажист, лірик побутового жанру, один з найвидатніших талантів Галицької землі. Він створив цілу ґалерію образів на українську тему, палкий популяризатор рідного мистецтва. Його чутливу душу глибоко хвилювала краса розлогих лугів і хвилястих рівнин, ланів достиглого збіжжя та квітучі левади.

Ці простори залишили незабутній слід у пам'яті майбутнього мистця і стали хвилюючою темою його поетичних пейзажів. Не зважаючи на те, що мистець Труш був вихований на чужій культурі, він усе ж таки зберіг всю любов до рідного краю.

У молодих роках він захоплювався творами Шіллера, Ґете, Лессінґа. Через знання німецької мови, познайомився він з творами французької, італійської та норвезької літератури у перекладах на німецьку. Вступив до Краківської Академії красних мистецтв, директором якої у той час був відомий мистець Ян Матейко (1838-1893). Його професорами були: Ізидор Яблонський, Юзеф Унєжинський, Леопольд Леффер.

Невдовзі Труш переїхав до Відня продовжувати освіту у Віденській Академії образотворчих мистецтв, як вільний слухач. Проте, віденська школа не припала йому до смаку, і він повернувся до Краківської Академії.

Після смерти Яна Матейка приходять інші викладачі, заводять інші порядки. На польському ґрунті набуває своєрідне забарвлення французький імпресіонізм, також символізм і модернізм. Іван Труш знайомиться з цими течіями через польських мистців — Ю. Панкевича і В. Подковінського, але він схиляється в бік майстра тонкого кольориту й видатного графіка Яна Матейка, твори якого насичені світловими ефектами та багатим сюжетом.

Він переходить до нових професорів: Леона Вичулковського, а згодом до одного з найбільш здібних педагогів - уроженця України Яна Станіславського. В Академії красних мистецтв Іван Труш вибивається на перше місце, його творами цікавляться професори та товариші.

Директор Академії Юліян Фалат, сам талановитий пейзажист, організував катедру пейзажу та доклав усіх зусиль в піднесенні її на належний рівень. Іван Труш був оцінений вище від інших студентів щодо техніки пейзажу. Він навчився віртуозно використовувати ефекти світла, тіні та повітря. Художню культуру, прищеплювану йому в Академії, поглиблювала ще й природа, яку він спостерігав під час студій та мандрівок.

Року 1895 І Труш виїздить до Парижу, де захоплюється творами видатних мистців-імпресіоністів: Моне, Піссаро, Сіслея, а це позитивно вплинуло на його творчість.

Повернувшись з подорожі по Европі, він разом з іншими студентами організує у Кракові товариство „Громада". Труш пише статті до тижневика „Народ" і бере діяльну участь у цьому журналі. На тогочасну молодь мав вплив публіцист М. Драгоманів, який гостро виступав проти москофілів. Літературні твори Т. Шевченка та І. Франка формували молодь національно свідомою в українському дусі.

Труш писав: „...Тут я познайомився з ними ближче. Мої громадські почування скріпилися, наслідком чого появилася жадоба причинитися чим-небудь до зросту поступового руху серед українського громадянства".

У той час Труш знайомиться з молодим студентом медичного факультету, своїм земляком Василем Стефаником. В Академії познайомився з мистцями — Олексою Новаківським та Осипом Куриласом.

Іван Труш закінчує Академію в 1897 році. За свої кращі праці був нагороджений однією бронзовою й двома срібними медалями.

Перші пейзажні твори, виконані Трушом, це краєвиди рідних околиць — Бродів, Висоцька та Підкаменя. У цих працях помітні гармонійні теплі тонації кольорів.

Труш осідає на постійне проживання у Львові, де розпочинає широку мистецьку та громадську діяльність. Його цікавлять мальовничі затишні паркові алеї, травники з квітами — Стрийського парку. На його картинах у яскравому соняшному освітленні ніжаться білі лілеї, червоні маки, стрункі барвисті гвоздики, а ген у далині стелиться ніжна сіро-синя імла передвічних сутінків.

Незбагнена краса Львова, виявлена в образотворчому процесі Івана Труша, збудила в молоді потяг до мистецтва.

Чималу ролю в розвитку тогочасного українського мистецтва відіграли видатні мистці: Корнило Устиянович (1839-1903), Теофіл Копистинський (1844-1916), Микола Івасюк (1865-1930), Тит Романчук (1865-1911) та ін.

Крім пейзажів, Труш малював портрети: Івана Франка, Михайла Драгоманова, Лесі Українки, студента В. Старосольського. Цей останній портрет Труш малював при світлі свічки, яке пом'якшувало світлотіні та надавало зображенню своєрідну кольористичну гаму.

Найцікавіше щодо виконання є портрет Лесі Українки, який розкриває її смуток та виявляє глибину характеру поетеси.

І. Труш засновує „Товариство для розвою руської штуки" і влаштовує виставку малярських праць галицьких мистців: К. Устянович, А. Пилиховський, І. Труш; беруть участь і молодші: Ю. Панкевич, О. Скруток, С. Томасевич та інші.

На цю виставку Іван Труш вмістив широкі рецензії в українському часописі „Діло", під назвою „З нагоди виставки руської штуки". Він виступав проти сентиментально-ідилічного зображування побутових сцен, без глибокого художнього змісту.

Через відсутність ринку збуту своїх творів, мистці здебільшого перебували в тяжких матеріяльних умовах, доводилося переключатися на іконописання та обмальовування церков, за давніми іконографічними канонами церковного малярства, а це вимагало довготривалих студій. В зв'язку з тим, що в Академіях не було курсу іконописання, доводилося самому дошукуватися всіх потрібних нюансів та опановувати підготовки матеріялів.

(Продовження буде)

СОЮЗОВЦІ! ПРОДОВЖУЄМО ЮВІЛЕЙНУ КАМПАНІЮ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ З НАГОДИ ЙОГО 85-РІЧЧЯ. ЇЇ МЕТОЮ Є ПРИДБАТИ В ЮВІЛЕЙНОМУ РОЦІ 4,000 НОВИХ ЧЛЕНІВ! ТІЛЬКИ СПІЛЬНИМИ СИЛАМИ ТА ПОСТІЙНОЮ І НАПОЛЕГЛИВОЮ ОРГАНІЗАЦІЙНОЮ ПРАЦЕЮ МОЖЕМО ВИКОНАТИ ЦЕ ВЕЛИКЕ ЗАВДАННЯ ДЛЯ ДОБРА НАШИХ РОДИН, НАШОЇ ГРОМАДИ І НАШОГО НАРОДУ!

БАЛТІМОРСЬКА СОЮЗОВА...

(Закінчення зі стор. 1)

По доповіді Степана Гавриша відбулася речева, конструктивна дискусія у справжній братській атмосфері, під час якої дискутанти заторкнули ряд важливих справ. У дискусії забирали слово: дир. Емануїл Притула, Івам Малко, Остап Зенюк, Адам Ціздин, проф. Михайло Хома, Володимир Блашків і Павло Фенчак; вони висловили заввaги і побажання у зв'язку з працею цілости УНСоюзу. Адам Ціздин сказав, що не погоджується із цим, щоби мати двох лікарів при сумі забезпечення понад 10,000 долярів, а дир. Емануїл Притула сказав, що вважає, що жадаючи лікарських бадань для осіб, що одержують допомогу з допомогового фонду в сумі 30 долярів — є недовір'ям до секретаря. Були питання і про нові кляси забезпечення, які були в пляні введення в УНСоюзі. Дискутантам відповіли Степан Гавриш — голова Округи і мгр Ясінський.

З уваги на це, що організатор Степан Гавриш закликав у своєму слові до виконання організаційної квоти Округи, то голова Округи мгр Богдан Ясінський піддав цю справу під дискусію, у висліді якої присутні секретарі дали запевнення, що докладуть усіх зусиль, щоби Стейтова Округа Меріленду виконала свою квоту якнайкраще, а також, щоб всі Відділи придбали нових членів. Відтак Іван Малко і Павло Фенчак коротко поінформували про перебіг Конгресу Братських Союзів стейту Меріленду, де Павла Фенчака обрано керівником департаменту преси та інформації, а Івана Малка членом дирекції.

Присутні союзові діячі, як вже було сказано, в братській атмосфері радили над тим, як допомогти УНСоюзові в організаційній ділянці. Обговорювано справи молоді, підхід до неї, питання шкіл, та шукання нових доріг до української громади.

Закриваючи наради, голова Округи мгр Богдан Ясінський подякував присутнім за участь в нарадах та ще раз закликав допомогти Окрузі виконати квоту, а відтак запросив всіх до перекуски, що її приготовили пані і п. Іван Малко.

ПІВРІЧНІ ЗБОРИ...

(Закінчення зі стор. 1)

взагалі такої збірки не переводив. У зв'язку із збіркою на УНФ, яку тепер переводиться, висказано побажання, щоби Централя УККА виготовила та розіслала Відділам летючки в українській та англійській мовах, які в короткій формі подавали би завдання та працю УККА, та вказували б на конечність вплат на УНФ. Такі летючки Відділи могли би долучувати до своїх бюлетенів чи обіжників при нагоді їх розсилки, роздаючи їх на громадських зібраннях та під церквами. Це, на думку присутніх, мало би кращий успіх, як розсилання листів Централею УККА, які коштують досить багато.

У минулому році зорганізовано, головно стараннями та за грошовою вплатою української громади у Віллімантику, Курси Українознавства при стейтовому університеті в Сторс. На тому курсі є тільки 7 студентів мала кількість яких грозить закриттям цього курсу якщо знову українська спільнота їх не сфінансує. Щоби університет оплатив такий курс із стейтових фондів мусить бути принаймні 15 слухачів. Постановлено, ще раз провести акцію за збільшення числа студентів на тих курсах, а взявши до уваги, що в Сторс та на інших стейтових коледжах студіює поважна кількість українських студентів, завізвати їх вписатися на такі курси, з тим що Відділи УККА складуть оплату за студентів із терену їхнього діяння, які самі не будуть спроможні за себе заплатити. Висказано обурення, що на тих саме курсах уживається підручників до навчання української мови совєтського видання. Запитаний в тій справі керівник тих курсів заявив, що інших підручників виданих на еміграції він не міг роздобути. Вже раніше Відділ УККА у Віллімантику звернувся в тій справі до Канцелярії УККА в Ню Йорку, які спрямували його за належними підручниками до університету в Торонто. Відділ вплатив належну суму на вказану адресу, на жаль, замовлені підручники ще й досі не прийшли. Немає сумніву, що проблемою підручників повинна негайно зайнятися Шкільна Рада при УККА та в порозумінні із Асоціяцією Українських Професорів Славістики, цю справу — в загальному — розв'язати.

У цих важливих нарадах взяли участь представники Відділів УККА, із: Бріджпорту, Віллімантику, Гартфорду, Кольчестеру, Ню Брітену та Ню Гейвену. Предсідник зборів привітав вперше присутній на таких нарадах Відділ УККА з Ню Брітену, у якій в цьому році відновив свою діяльність. Неприсутнім на зборах був Відділ із Норвічу. Д-р Михайло Снігурович, заступник президента УККА привітав Відділи від Централі УККА, висказав їм признання за дотеперішню роботу та закликав до посиленої праці на будуче. Головою Стейтової Координаційної Ради на біжучу каденцію є д-р Михайло Снігурович, а секретарем — Гнат Андрусишин. Наступні збори Стейтової Ради відбудуться в Бріджпорті із початком місяця квітня 1980 року.

Раїса Мороз...

(Закінчення зі стор. 1)

„Фонд Солженіцина" чи інша допомога із Заходу.

Натиски влади. На кожному кроці влада робить все, що можливо, щоб пошкодити родині, сказала Р. Мороз. Натискає влада на вчителів у школі, щоб дитині давати погані оцінки. Натискає влада на жінку, щоб зреклася свого мужа, виганяє часто з квартири, переслідує родину, слідкує за нею, навіть допускає до хуліганських вчинків проти родини політв'язня.

Побачення з в'язнем. Двічі до року звичайно допускають побачення з в'язнем, хоч не раз і це не дають. Кожне побачення — це дуже принизливе пережиття, бо получене з великими трудношами, не тільки фізичними, але й психологічними. Сама подорож є зв'язана з великими коштами й просторами. Бож, звичайно, треба взяти зі собою пакунки з харчами, а не дозволяють їх доставити. Не раз кілька днів треба чекати в Москві на поїзд, а потім знову кілька днів на пісках Мордовії, поки не допустять на побачення, що його навіть скорочують. Докладно контролюють людину перед і після побачення, щоб часами вона не передала якогось папірця. Навіть, заглядають у зуби і вуха! Наказують говорити по-російському (а в'язень сидить за оборону української мови!). Ми з Валентином завжди говорили по-українському, — сказала Раїса Мороз. Часто перебивають розмову, бо є настановлені наглядачі, і не вільно говорити ні про харчі, ні хвороби, ні передавати вісті з-за кордону. Після такого побачення настрій в людині є дуже розстроєний. До того коли людина повертається додому, її переслідують.

Активні дружини. Зокрема активних дружин політв'язнів влада тяжко карає переслідуванням, зокрема тоді, коли вона відважиться дати інтерв'ю західнім кореспондентам.

Р. Мороз в доповіді навела багато прикладів про інші переслідувані родини. Слухачі викладу, вщерть переповненої залі Філії УКУ, ясно зрозуміли це терпіння, яке прийшлося пережити стільки років, одній жінці з дитиною — Раїсі Мороз з її сином Валентином, які тепер на волі, і скільки ще терплять сьогодні безчисленні родини політв'язнів!

Наступний виклад, дня 6-го листопада, виголосить Надія Світлична на тему: „Роля жінки в дисидентському русі". Початок о год. 7:30 вечора. Адреса Філії УКУ: 7911 Whitewood Rd., Elkins Park, Philadelphia, Pa. 19117.

ПРИ МЕНОР ДЖУНЬЙОР...

(Закінчення зі стор. 1)

тистичного штабу працівників належать: д-р Зенон Бабяк з Філядельфії, і д-р Артур Турм з Гаддонфілду, Н. Дж.

Центер, що приміщується в залі св. Йосафата є відкритий п'ять разів в тижні — понеділок, середу і п'ятницю від 9-ої ранку до 5-ої по полудні і в вівтірки і четверги від 2-ої по пол. до 9-ої вечора. Кожен, хто зацікавлений у визначенні йому години прийняття, або хоче засягнути дальших інформацій, повинен телефонувати на число (215) 887-7617.

Програма цього дентистичного курсу для дентистичних асистентів триває два роки і студенти одержать диплом, що є вповні акредитований Американською Дентистичною Асоціяцією. Досі від 1976 року дві кляси закінчили курси при цьому Центрі. Всі ґрадуанти або працюють на дуже добрих посадах або перейшли на дальшу програму навчання, після якої отримають диплом бакалавра.

Цей же Центр отримав грошову дотацію від Суспільної Служби Здоров'я в сумі 120,797 долярів.

Ці студенти, які зацікавлені в програмі Центру можуть або телефонувати до бюра, в якому приймають студентів на студії, на число (215) 885-2360 або можуть писати до Mrs Eileen Suffet, Director of EFDA, Manor Junior College, Fox Chase Road, Jenkintown, Pensylvania 19046.

ВИСТАВКА ОБРАЗІВ ТАМАРИ ОРЛОВСЬКОЇ В ОМУА

Ню Йорк, Н. Й. — У неділю, 11-го листопада, о год. 1-ій по полудні в Ґалерії Об'єднання Мистців Українців в Америці при 136 2-га евеню відбудеться відкриття виставки образів Тамари Орловської. Виставку, яка триватиме до 18-го листопада включно, можна оглядати в будні від 6-8 год.; суботи й неділі від 1-8 вечора.

Відкрито нові...

(Закінчення зі стор. 1)

З дозволу Управи Товариства зроблено відбитки з цих матеріялів для дальшого опрацювання, репродукції та збереження в архівах УММАН. Знайдені листи й записки свідчать про старі українсько-американські наукові зв'язки на початку XIX сторіччя й документують членство першого українця в найстаршій американській академії наук — Філософічному Товаристві у Філядельфії, що й досі веде свою корисну діяльність. Знайдені в Філядельфії матеріяли доповнюють знахідки проф. Яр. Рудницького в Конгресовій Бібліотеці в Вашінґтоні й будуть в ближчому часі опубліковані в наукових виданнях.

Національні роковини в Олбанській окрузі

У 20-ліття смерти сл.п. Ст. Бандери

Олбані, Н.Й. — Заходом ООЧСУ, ОЖ-ОЧСУ, СУМА та Об'єднання Українських Ветеранів, 28-го жовтня відзначено 20-ліття смерти сл.п. Степана Бандери, Провідника ОУН. В церквах Амстердаму, Вотерліту, Коговзу і Трою відправлено Панахиди, в Українському Клюбі у Вотерліті відбулися святочні сходини, що їх відкрив голова ООЧСУ, інж. М. Свідерський. Наперед відбувся апель Сумівської молоді, що вмаршувала зі своїм прапором та уставилася перед сценою, що на ній виднів тризуб і портрет сл.п. С. Бандери. Відспівано пісню-молитву „Боже Великий". Інж. М. Свідерський, що вів програму, закликав хвилиною мовчанки вшанувати Провідника ОУН, Ст. Бандеру. Член Головної Управи СУМА з Ню Йорку, мгр О. Рожка, виголосив змістовну доповідь про історичні заслуги Ст. Бандери. Доповідь, виголошена з запалом і з переконанням, залишила тривалі враження. Дарія Спіяк прочитала зворушливу поему невідомої жінки з-над Дніпра „Безсмертному". Колишній вояк УПА, Дмитро Хорват, прочитав палку поему робітника М. Поповича „Степанові Бандері". Українським національним гимном закінчено святочні сходини. Сцену відповідно прикрасив М. Крушельницький.

Опісля інж. М. Свідерський разом з мгром О. Рожкою та М. Бережанським, головою Осередка СУМА, роздали нагороди й відзначення членам Осередку „Галич". Даня Наугольник дістала відзнаку як впорядниця І-го ступня, Марія і Христя Хорват за перший табір, Ірка Наугольник за 4 табори, Івась Семчук за 3 табори, Даня Наугольник спортову відзнаку за добру гру в копаному м'ячі, Івась Хорват за добре місце в бігу на 400 метрів у змаганнях під час злету СУМ-А, за перше місце штафеті хлопців: Богдан Демчар, Івась Семчук, Степан Урбан і Марко Якубович (пластун) за друге місце у штафеті дівчат: Ганна Демчар, Даня й Ірка Наугольник і Мелянія Урбан. Ірка Свідерська дістала відзнаку як виховниця І-го ступня. Вкінці інж. М. Свідерський звернув увагу, що в Році Української Дитини треба більше активізувати нашу молодь, вписувати до організацій нашої молоді. Замало наших дітей є в СУМ-А і Пласті. Він теж подякував батькам, що возили дітей на сходини і на табори, та голові СУМ-А, М. Бережанському за всі його старання про молодь.

Відзначення 100-ліття народин сл.п. С. Петлюри та Листопадового Зриву

Заходом Об'єднання Українських Ветеранів Олбанської округи, під протекторатом Окружного Комітету Відділів УККА, 11-го листопада будуть відзначені 100-ліття народин голови Української Народної Республіки, сл. п. Симона Петлюри та Листопадові Роковини. В 4-ій год. в церкві в Коговзі буде відправлена соборна Панахида за сл.п. С. Петлюру та всіх Поляглих за волю України. В 5-ій год. в Українському Клюбі в Коговзі відбудеться святочна Академія присвячена тим двом роковинам з відповідною програмою.

І.Д.

Пошукують осіб до масових сцен українського фільму

Филядельфія. — У зв'язку з продукцією фільму про українців, що ним займається Відділ Чужих Мов і Літератур Ля Салл коледжу у Филядельфії, продуценти фільму пошукують осіб для масових сцен.

Перша з них фільмується у п'ятницю і суботу, 9-10-го листопада, у церкві св. Йосафата при 2236 Ортодокс вул. у Филядельфії, починаючи о год. 7:30 увечері. Ця сцена відтворюватиме Різдвяні відправи.

У неділю, 1-го листопада, фільмуватимуться футбольні змагання дружини УСО „Тризуб" на грищі Сентрал Гай Скул при вул. Брод і Соммервіл. Традиційні Різдвяні святкування фільмуватимуться у залі УСО „Тризуб" у суботу, 17-го листопада, від год. 9-ої вранці. У суботу і неділю, 24-25-го листопада, у приміщеннях Горожанського Клюбу фільмуватиметься українська забава. Початок — год. 7:30 увечері.

Продуценти підкреслюють, що для належного відтворення різних проявів українського життя у фільмі потрібно якнайбільше осіб для масових сцен. Зацікавлених осіб проситься зголошуватись у Аріяни Кордуби, телефонуючи на число (215) 232-2098.

Відзначення 50-річчя ОУН у Нюарку-Ірвінгтоні

Відзначення 50-річчя оснування Організації Українських Націоналістів для Нюарку та околиці відбулося в днях від 13-го до 21-го жовтня ц. р. У неділю, 7-го жовтня під українськими церквами роздано 8-ми сторінкову однодніввку.

Дня 13-го жовтня відбувся панель ТУСМ-у — СУМ-у при участи мгра Осипа Рожки та Романа і Ігоря Зваричів. Панель був тим цікавий, що про УВО та ОУН, у процесі дій яких більшість присутніх слухачів були живими свідками, говорили ті, які вже народжені та виховані поза Україною.

У неділю, 14-го жовтня, в українських церквах були відправлені Панахиди за душу Голови Проводу ОУН Степана Бандери та всіх членів ОУН, які загинули в боротьбі за визволення України. До Панахиди в українській католицькій церкві станули із своїми прапорами представники молодечих та комбатантських організацій. Національний та організаційний прапор держали почесні члени комітету. Опісля перед церквою відбувся вояцький апель.

У середу, 17-го жовтня, відбулася товариська зустріч Ділового та Почесного комітету із членством Організацій Визвольного Фронту. Про вклад ОВФ у розвиток нашої громади говорили: від ООЧСУ — Нестор Басняк, від СУМ-у — Люба Генсьор від УПА — інж. Богдан Мак та від ОЖ ООЧСУ — Іванна Кононів. Підсумок та проєкт дальшої праці подав інж. Микола Семанишин.

Від 20-го до 21-го жовтня була відкрита виставка видань із націоналістичною тематикою, що її підготовили мгр Ярослав Рак, Федір Луцишин та Андрій Андріюк.

Дня 20-го жовтня відбувся панель із участю Миколи Лебедя, ред. Ярослава Гайваса та мгра Осипа Рожки, який заступав д-ра Петра Мірчука. Темою панелю було „Можливості і перспективи дії націоналістичного руху". Ведучий панелем інж. М. Семанишин ствердив, що вороги українського народу завжди старалися і стараються нас ділити, а натомість наша традиційна історична дійсність вказує на те, що в єдності наша сила. Диспозиційно панель повинен був дати відповідь чи: існуючий теперішній стан чи координації дії поміж ними або привернення єдности, дасть запоруку успіху націоналістичного руху. Висновки із цього панелю по переслуханню магнітофонних записок будуть подані пізніше.

Дня 21-го жовтня, у виповненій залі Українського Народного Дому відбувся святочний обід. Відкрив його та провадив голова комітету. Спочатку хвилиною мовчанки вшановано пам'ять всіх впавших. Відтак слова із Декалогу Революціонера виголосили Валя та Степан Магмети. Обід поблагословили: о. д-р Юрій Шумовський та о. Михайло Кучмяк, ЧНІ. Святочне слово виголосив мгр Осип Рожка, а від 28-ох присутніх представників товариств привітав присутніх голова Відділу та почесний член Комітету УККА проф. Михайло Цяпка. Зворушливий спомин та подяку від почесних членів комітету сказав мгр Ярослав Рак. Крім нього почесними членами були парохи та настоятелі церков Володимир Мартинець та Андрій Паньків. Мистецьку програму виповнили Бандуристки ім. Лесі Українки при сестрицтві у Бавнд Бруку. Цей вдалий святочний обід закінчив молитвою о. Іван Наконечний.

Усі імпрези підготовив Діловий комітет у складі: інж. Микола Семанишин — голова, Іванна Кононів та інж. Богдан Мак — містоголови, проф. Юрій Кисілевський — секретар, Маріян Кормило — фінансовий референт та члени комітету: Андрій Андріюк, Ірена та Нестор Басняки. Мирон Биц, Михайло Вовк, Іван Іванчук, Катерина Курнявка, Федір Луцишин, Микола Паленицький, Борис Процюк та Марійка Юрах.

П. С.

ЖУРНАЛІСТИЧНА...

(Закінчення зі стор. 2)

У нас не гірше

Очевидно газети мають більше читачів, але й та читацька громада незвичайно зрізничкована... Хто зачитується у спортових новинках, той не читає серйозних статтей... Телевізія монополізує увагу канадців, бо пересічний канадець витрачає тижнево від двадцять до двадцять п'ять годин свого дозвільного часу на телевізійні програми.

Подібне явище спостерігаємо в Америці, Великобританії. Ба, досліди показали, що в Совєтському Союзі, де згідно з офіційною пропагандою люди „читають найбільше у світі", книжка і газета стоять далеко поза іншими засобами розваги. Так звана совєтська людина також втуплює очі в телевізор і попиває, що є під руками. Трохи грають у шахи, трохи займаються спортом, як видовищем, а не фізкультурою... А так — карти, сплітки, п'янство тощо виповнюють дозвільний час людей „країни перемігшого соціялізму".

Тому не будьмо надто суворі до нашого близького читацького довкілля. Воно не гірше за інші суспільно-читацькі групи. Багато є таких, що не читають — ані взимку, ані влітку; і восени також ні. Але є дуже багато українських людей у вільному світі, що постійно багато і заповзятливо читають і думають. І є такі, що й думку про прочитане висловлюють. Це зокрема роблять наші читачки — різного віку і різних зацікавлень.

Українське жіноцтво — на мою думку — становить переважну частину української читацької громади у вільному світі. Притому не забудьте, що майже всі вони „працюючи особи" і читання для них не лише інтелектуальна розвага, але й додаткове зусилля. Додаткове до праці на прожиток, до діяльности у своїй громаді чи у Рідній Школі або церкві.

Тому навіть влітку, коли зрадливий, підступний і влесливий змій нашептує слова зневіри українському журналістові: „Облиш це все, бо наші люди й так не читають!" ...", тоді згадуєш десятки чи сотні, а може, Господи, й тисячі пар очей чудових українських читачів і кличеш без слів у темряву ночі: „Геть від мене, сатано! Навіть якщо десь у якомусь місті чи містечку Канади, Америки, Англії або й Австралії жде лише одна пара людських очей на мої скромні рядки у 'їхньому часописі', тоді писати треба!... Це відповідальність українського журналіста!"

Ланцюг обов'язку

Бо українська журналістика це не лише прожиткова професія, але й святий обов'язок. Плекати й оберігати живе й друковане українське слово, правдиво інформувати про українські справи й формувати думку своїх читачів згідно із самостійницькими принципами свого поневоленого нездоленого народу.

Це той ланцюг обов'язку, про який писав Іван Франко. Тяжкий він, але тягар того обов'язку — приємний, бо дає більше вдоволення, ніж будь-яка інша професія в національному житті. А це вдоволення ви знаходите безпосередньо — у словах або в очах багатьох читачів, близьких і далеких.

Водночас — вільний український журналіст заповнює ту страшну прогалину в українській журналістиці й публіцистиці, яку створив московський окупант в Україні та якої не всилі заповнити навіть ті патріоти, що посміли протиставитися йому за ціну своєї свободи або й життя. Їхній подвиг допомагає нам усім перемогти власну дилему. Бо якщо не ми, то хто писатиме правду?

40-ЛІТНІЙ ЮВІЛЕЙ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

Едвард Айленд і Ню Бронсвік. У 1937 році появляється закон про кредитові спілки в Манітобі й Саскатуні; у 1938 році вона перекидається до Альберти, в 1939 році до Брітіш Колюмбії, а в 1940 році вона стає власністю цілої Канади.

* * *

Сьогодні з приємністю можемо ствердити, що українці в Канаді не стояли осторонь цього кооперативного руху, але за прикладом української кооперації на рідних землях, вони пробували творити і тут, в Канаді, свої національні кооперативи.

Першою українською кредитовою кооперативою в Канаді була „Нова Громада" в Саскатуні, заснована за ініціятивою інж. Василя Топольницького 13-го лютого 1939 року. Це сталося 40 років тому назад. „Нова Громада" стала наче матір'ю всіх українських кредитових кооператив у Канаді та в цілому світі.

Другою була „Карпатія" у Вінніпегу, заснована також інж. В. Топольницьким у 1940 році. Третьою з черги була Кредитова Кооператива Північного Вінніпегу, заснована, за намовою В. Топольницького, в 1943 році.

Першою українською кредитовою кооперативою в Торонті була Українська Кредитова Спілка, заснована в 1944 році. Вона тепер є найсильнішою нашою кредитівкою в Канаді.

У ЗСА першу українську кредитову кооперативу засновано в травні 1951 року в Ню Йорку, а два місяці пізніше засновану другу в Чікаго — обидві під назвою „Самопоміч". Пізніше засновувано ще багато кредитових кооператив по різних більших містах Канади і ЗСА, де тільки маємо більші скупчення українців.

Сьогодні, після 40 років праці, маємо в Канаді 40 наших кредитових кооператив, які обслуговують понад 50,000 членів і мають понад 150,000,000 дол. оборотового капіталу. У всіх країнах вільного світу діє тепер 100 українських кредитових кооператив, які нараховують понад 100,000 членів, а їх майно ще минулого року переступило суму 300,000,000 дол.

Сама наша Ювілятка, з кінцем 1978 року мала 1,554 члени і 7,267,223 дол. майна та приміщується в новому гарному власному домі.

* * *

Відзначаючи 40-річчя української кредитової кооперації в Канаді мусимо тямити, що вона не зродилася з ініціятиви канадських кооперативних чинників, але це був самостійних відрух українців, які „привезли" до Канади свою церкву, свою культуру, свої народні звичаї і традиції, а з ними і свою, українську, кооперативну ідею, яка на канадському грунті скоро прийнялася та яка українській громаді принесла добру славу та гарні моральні й матеріяльні здобутки.

До моральних вартостей треба зарахувати те, що українська кредитова кооперація в Канаді побудована на добровільній національній базі, де виховався і виховується новий тип ідейно-моральної української людини, яка добро української громади ставить вище особистого добра і тому включається в цей рух. Про матеріяльні осяги була згадка вище і їх кожна кооператива показує в своїх річних звітах. Замітне ще й те, що серед провідників українських кредитових кооператив не занотовано досі зловживань, або розтрачення громадського добра, а навпаки, вони виявили і виявляють велику жертвенність, відданість і відповідальність за свою працю. І це, мабуть, найбільший здобуток кредитової коооперації.

Отож шануймо ці наші 40-річні здобутки, приєднуймо далі до наших кредитових кооператив все нових членів, збільшуймо їх оборотові фонди, бо вони репрезентують перед зовнішнім світом нашу фінансову організовану силу в Канаді та других країнах світу, а для своїх членів ведуть корисну фінансову працю, даючи їм добру й недорогу фінансову обслугу.

А нашій Ювілятці, „Новій Громаді" в Саскатуні, її проводові та членам, на цьому місці висловлюємо наше признання за дотеперішню працю та бажаємо якнайкращих успіхів у майбутньому.

ПРО НОВІ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

„Моя доба", що вперше в цілості появилася у „Зібраних творах". Гаряче рекомендуємо всім любителям справжньої, а не „модерної" поезії розкошуватися читанням поетичних творів Яра Славутича, бо це дійсно правдива поезія, якою її автор може гордитися і закликати своїх земляків:

В державі власній
вільно жити,
Свого триматися двора,
Москві ніколи
не служити.
Чи довіряти...
- - - - - - - - - - -
Пора! Пора! Моїй землі
Здавили серце чорні болі.
Тож відплатімо за жалі
У двісті літ
тюрми-неволі!

Треба ще згадати, що Міністерство культури провінції Альберти допомогло видати обидві вищеназвані книжки в сумі 1,500 і 1,750 долярів.

А. — Автор, хоч і є правдивим поетом, то він залишився і практичною людиною, дає собі раду і друкує свої твори, хоч деякі інші його колеги тримають у валізках написані поезії, бо не можуть їх видати, не маючи грошей...

Ґратулюємо авторові поеми „Моя доба"! Він перший між поетами у вільному світі.

ЖИВИ, УКРАЇНО! *Ювілейний збірник* з нагоди 25-ліття 26-го Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України і 10-ліття Відділу Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України в Сиракюзах, Н. Й. Сиракюзи, 1978, ст. 76. Друк: Торонто, Онтаріо. Редактор — впорядник: д-р Михайло Логаза. Обкладинка: Роман Шаран.

Зачнемо таки від твердої синьої обкладинки, на якій золоті прикраси і помистецьки розміщений заголовок золотими буквами дуже гарно виглядають і заохочують читача заглянути до цього гарного видання, що його видали Організації Українського Визвольного Фронту в Сиракюзах, Н. Й.

На перших сторінках привіти від Патріярха і Кардинала Йосифа, Ярослава Стецька, Ігната М. Білинського і Уляни Целевич-Стецюк.

У „Післяслові" впорядник цієї гарної книжечки д-р Михайло Логаза подає ті джерела, в яких досі писалося про українську громаду в Сиракюзах, щоб майбутній історик українських Сиракюз мав улегшену працю при писанні історії цієї нашої такої працьовитої громади, яка має стільки організацій при одній тільки націоналістичній партії.

Зредагована д-ром М. Логазою книжка дає багатющий матеріял про українців б Сиракюзах. В ній маємо статті самого таки редактора про 30-ліття ООЧСУ і хор „Сурму" в Сиракюзах та про радіомовлення. Уляна Целевич-Стецюк інформує про Об'єднання Жінок Оборони Чотирьох Свобід України, Марія Логаза про Відділ ОЖ ОЧСУ і про 26-ий Відділ ООЧСУ в Сиракюзах. П. Ткач вмістив статтю про Осередок Спілки Української Молоді ім. Базару в Сиракюзах.

У „Збірнику" надруковано і кілька привітів, що їх надавано місцевим радіо — авторства о.Б.Смика і м.л. Вірші Валентина Мороза, Зої Когут, Романа Купчинського різноманять зміст цього „Збірника", який прикрашений 19 світлинами, в тому 8 цілосторінкових. Усі світлини дуже гарно вийшли, бо вся книжка надрукована на гарному папері.

Збірник „Живи, Україно!" може бути прикрасою салону в кожному мешканні.

ПОМЕРЛА ТЕТЯНА ФЕДЧУН

Мейплвуд, Н. Дж. — Дня 7-го листопада 1979 року, після тяжкої недуги, померла на 52-му році життя Тетяна Федчун.

Панахида буде відслужена у п'ятницю, 9-го листопада, в 8-ій год. увечері в похоронному заведенні Литвин-Литвин у Ірвінгтоні, Н. Дж.

Похорони розпічнуться в суботу, 10-го листопада, в 9-ій год. уранці в Українській Православній Церкви св. Вознесення в Мейплвуді, Н. Дж., а відтак тлінні останки Покійної будуть перевезені на Український Православний Цвинтар св. Андрія в Бавнд Бруку.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

СУБОТА, 17-го ЛИСТОПАДА 1979 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Сходини Б-ва св. Володимира 130 Відд., о год. 4-ій по пол. в помешканні п. Гнатишина, 300 Е. 6-та вул. Проситься чл. прибути на сходини. — Управа.

ПРОТОКОЛ

З РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА „СОЮЗІВЦІ" В ДНЯХ ВІД 14-го до 19-го ТРАВНЯ 1979 РОКУ

(1)

В нарадах взяли участь

Головні екзекутивні урядовці:

Д-р Іван Флис — головний предсідник, д-р Мирон Куропась — заступник головного предсідника, сен. Павло Юзик — головний директор для Канади, Марія Душник заступниця головного предсідника, Володимир Сохан — головний секретар, Уляна М. Дячук — головний касир, Василь Оріховський — головний організатор.

Головні контролери:

Д-р Богдан Футей (Клівленд), проф. Іван Телюк (Ню Гейвен), о. митрат Степан Біляк (Філядельфія), д-р Богдан Гнатюк (Філядельфія), мґр Іван Геврик (Вінніпеґ - Канада).

Головні Радні:

Інж. Анатолій Дорошенко (Віскансин), Текля Мороз (Монтреаль), Андрій Джула (Піттсбурґ), д-р Аскольд Лозинський (Ню Йорк), проф. Тарас Шмаґала (Клівленд), Анна Гарас (Бетлегем, Па.), Галина Олек (Чікаґо), Василь Дідюк (Торонто), Іван Одежинський (Філядельфія), мґр Мирослав Кальба (Кольорадо), Микола Хоманчук (Ню Йорк), Роман Куропась (Ворен, Мічіґен), Михайло Сорока (Палатайн, Ілл.), Євген Репета (Детройт).

Почесні члени Головного Уряду (з дорадчим голосом):

Роман Слободян, Марія Чучман, Володимир Дідик, інж. Степан Куропась, Іван В. Іванчук, д-р Ярослав Падох, Йосип Лисогір, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Богдан Зорич, Володимир Запаранюк.

Редактор-емерит: Антін Драган

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

(Понеділок, 14-го травня 1979)

Наради почалися в понеділок, 14-го травня 1979 р. о год. 10-ій перед полуднем у великій залі павільйону „Веселка". Їх попередила коротка і традиційна вже церемонія вшанування патрона УНСоюзу Тараса Шевченка, в програмі якої головний радний Василь Дідюк виголосив коротке слово й опісля покладено живі квіти біля пам'ятника Поета.

Формальне відкриття нарад попереджено молитвою, яку провів головний контролер о. митрат Степан Біляк, та вступним словом головного предсідника д-ра Івана Флиса.

ВСТУПНЕ СЛОВО ГОЛОВНОГО ПРЕДСІДНИКА Д-РА ІВАНА ФЛИСА

Пані і Панове, Браття і Сестри!

Почавши це наше річне засідання традиційною молитвою, вшануймо тепері вставанням з місць та хвилиною мовчанки всіх тих наших членів, які в звітному часі відійшли від нас у вічність, між ними довголітнього голову нашої Головної Контрольної Комісії та одного з найбільш заслужених будівничих Американської України св. п. д-ра Володимира Ґалана та колишнього нашого головного радного і заслуженого громадянина св. п. Василя Гузара, обидвох почесних членів Головного Уряду нашого Союзу.

Ці наші перші звичайні річні наради новообраного 29-ою Конвенцією Головного Уряду Українського Народного Союзу відбуваємо у його 85-річчя між двома історичними подіями переломового в житті українських поселенців у Новому Світі 1894-го року: першою подією було заснування нашого Союзу в „День батька своєї країни" Джорджа Вашінґтона 22-го лютого, а другою подією була перша конвенція новоствореного Союзу три місяці пізніше, 30-го травня того історичного 1894-го року.

Згадую про це не тільки тому, що в цьому році ми відзначаємо 85-річчя цих подій, але й тому, що сьогодні, 85 років пізніше, перед нами стоять майже точно ті самі проблеми, що стояли тоді перед основоположниками УНСоюзу. Очевидно, що сьогодні ці проблеми в безмірно більших розмірах та в інших обставинах.

До пригадки минулого в порівнянні із сучасним, що завжди є прологом до майбутнього, спонукало мене багатомовне гасло, під яким ці наші З'єднані Стейти Америки три роки тому відзначали своє 200-річчя. Гасло звучало: „ПЕСТ ТУ РІМЕМБЕР — ФЮЧЕР ТУ МОЛД" - „Минуле, що його треба пам'ятати — майбутнє — що його треба будувати".

Чим же характеристичні і подібні до сьогоднішніх проблеми створення і оформлення нашого Союзу 85 років тому? Отже, основуючі збори 22-го лютого 1894-го року проходили під знаком того, що образово написав тоді у „Свободі" наш основоположник о. Григорій Грушка: одна, навіть найсильніша людина не може піднести важкого каменя понад його силу, але немає тягару, якого не могла б двигнути спільними силами велика громада. І це стало головною метою нашого Союзу, яку ми тепер окреслюємо, як мобілізацію всіх наших сил у змаганні до спільної мети.

Головною проблемою другої історичної події 85 років тому, першої звичайної Конвенції УНС 30-го травня того ж 1894-го року, була справа засобів, себто фінансів. Відомо, що основуючі збори УНС в лютому рішили, що кожний член УНС вплачуватиме місячно 50 центів вкладки, а УНСоюз виплачуватиме спадкоємцям кожного померлого члена суму 400 долярів за чоловіка і 200 долярів за його дружину. Тим часом, майно УНС від його заснування до першої конвенції виносило всього 220 долярів і 35 центів. Дальші коментарі зайві, але в світлі того факту початкове гасло про мобілізацію всіх наших сил поширено вже і на засоби, себто мобілізацію всіх наших ресурсів.

Уся 85-літня історія нашого Українського Народного Союзу це одна велика і — сміло можна б сказати — часто героїчна епопея власне цієї мобілізації наших українських сил і ресурсів в Новому Світі, щоб могти цими спільними силами та ресурсами піднімати тягарі нашої долі, долі наших членів, нашої громади і нашого народу. І Союз їх двигає. Про це могли б сказати тисячі й тисячі наших членів та їх родин, про це промовисто говорить історія наших Українських Громад в Америці і Канаді, багато дечого з того записано в історії цих двох країн та в історії нашого українського народу, включно із найновішим піднесенням одного з таких тягарів, звільненням Валентина Мороза, до якого УНСоюз замітно причинився.

Так, УНСоюз за 85 років свого існування змобілізував десятки тисяч сил і грубі мільйони ресурсів та підніс багато-багато тягарів. І про це ми повинні пам'ятати. Але куди більші однаково потреби, як і можливості, та куди більші тягарі ще перед нами. І це саме повинно бути головним предметом наших теперішніх нарад і рішень.

Головніші і важливіші з цих наших турбот про майбутнє я подав Вам на закінчення свого річного звіту. Розгляд та вирішення цих завдань будуть першим і, можливо, рішальним іспитом нашої зрілости в нашій чотирирічній каденції, що може мати й рішальний вплив на будову нашого майбутнього. Просімо Бога та докладімо всіх наших сил, щоб ми цей іспит склали. Цього очікують від нас наші члени, наші громади і наш нарід.

У цьому бажаю Вам найкращих успіхів та приємного побуту на нашому „клаптику України на американській землі" і формально відкриваю річні наради Головного Уряду УНС цього ювілейного 1979-го року.

СХВАЛЕННЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Після вступного слова гол. предсідник д-р Іван Флис заявляє, що всі члени Головного Уряду мають перед собою порядок нарад, просить подавати зауваги, або внески.

Богдан Футей запитує порядком інформації, чи є передбачена участь Головного Уряду у зустрічі у Вашінґтоні з конґресменами й сенаторами, яка має відбутися 17 травня 1979. Запитує тому, бо в минулому часі УНСоюз був промотором таких зустрічей.

Іван Флис відповів, що Екзекутива того не передбачує.

Гол. контролер Іван Геврик уважає, що справою згаданої зустрічі занимається Український Конґресовий Комітет Америки — так як подібні справи полагоджує в Канаді КУК — тому Головний Уряд УНС повинен відбувати заплановані наради без перерви.

Гол. радний Василь Дідюк вносить, щоб до порядку нарад додати „Канадська Комісія"

Гол. радний Мирослав Кальба вносить, щоб у точці 10 додати слово „резолюцій", себто схвалення рекомендацій і резолюцій.

Богдан Футей домагається, щоб передискутувати справу, про яку він запитував. УНСоюз є складовою частиною УККА, там будуть присутні (на зустрічі у Вашінґтоні) інші центральні установи, тому — якщо не цілий Гол. Уряд УНСоюзу, то бодай представники повинні взяти участь у зустрічі.

На запит гол. радного інж. Анатолія Дорошенка, чи УНСоюз дістав від УККА запрошення на згадану зустріч, Гол. предсідник відповідає, що — запрошення УНСоюз не дістав.

Мирослав Кальба вносить, щоб прийняти порядок нарад, бо ця справа є тепер на порядку дня, а справу поїздки до Вашінґтону обговорити окремо, додаючи її до точки „3" в порядку нарад.

Іван Флис на запит про справу Культурної Комісії виясною, що ця Комісія діє цілий час. Вона складається з Екзекутиви й редакторів.

Іван Геврик пропонує, щоб Комісії відбували наради вечорами, а на пленарному засіданні, щоб передискутувати всі справи, які будуть відповідно опрацьовані.

Гол. Предсідник виясною, що така є практика і Комісії повинні працювати у вечірніх годинах.

На пропозицію гол. радної Галини Олек, щоб точку 13 (внески та ухвали) перенести на п'ятницю — Гол. педсідник відповів, що в суботу буде сесія, якщо до п'ятниці вечора не буде вичерпаний порядок нарад.

Аскольд Лозинський запитує, чи Культурна Комісія є у статуті оформлена, чи це лиш справа прецеденсу, що в її склад входять члени Екзекутиви.

Іван Флис виясною, що Культурна Комісія діє протягом року, а персональний склад Комісії, з огляду на кошти, становить Екзекутива й редактори „Свободи". Таке є рішення Конвенції.

Ред. Антін Драган подає вияснення, що Культурна Комісія почала діяти від 1911 р. — тоді її вибрала Конвенція. Після того з бігом часу були різні зміни на підставі рішень „ад гок", а останнім часом встановлено, щоб у її склад входили всі члени Екзекутиви й редактори.

На запитання Аскольда Лозинського — Гол. предсідник виясною, що в десятій точці нарад він звітуватиме про працю цієї Комісії.

Іван Геврик зауважує, що Культурна Комісія належить до Головного Уряду, бо були часи, що він, а також В. Дідюк, входили до цієї Комісії.

Гол. секретар Володимир Сохан виясною, що в часі засідань Головного Уряду відбувала наради Комісія преси й публічних зв'язків, але це не була Культурна Комісія. Дотепер Культурна Комісія діяла на підставі колишнього рішення Конвенції і її персональний склад становили члени Екзекутиви й головні редактори. Тому ставить внесок, щоб до порядку нарад додати Комісію публічних зв'язків і преси. Цей підтриманий внесок був схвалений одноголосно.

Василь Дідюк зголошує внесок, щоб вибрати Культурну Комісію. По переведенні голосування Предсідник стверджує, що внесок прийнято.

Богдан Футей подає внесок, щоб прийняти порядок нарад з доповненнями, які були схвалені.

Головний Предсідник після голосування стверджує, що на внесок гол. контролера Богдана Футея, який був піддержаний, прийнято одноголосно такий порядок нарад:

ПОРЯДОК НАРАД

Понеділок 14-го травня год. 10 рано	1. Відкриття нарад. 2. Прийняття порядку нарад. 3. Затвердження протоколу з попередніх надзвичайних нарад і справа поїздки до Вашінґтону. 4. Визначення Комісій: а) Стипендійної б) Організаційної в) Жіночої г) Молоді ґ) Культури д) Преси й публічних зв'язків е) Канадських справ є) Для справ старших віком союзовців ж) Фінансової з) Спортової и) Резолюційної 5. Прийняття рішення, щоб пропустити з порядку нарад читання звітів членів Головного Уряду. 6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду. 7. Звіти Головної Контрольної Комісії і рекомендація на прийняття звітів.
Вівторок і середа 15-16 травня 1979	8. Звіт Спеціяльної Організаційної Комісії і дискусія над звітом. Звіти Підкомісій. Дискусія над звітами і їх доповнення. Схвалення рекомендацій і резолюцій.
Четвер П'ятниця 16-18 травня 1979	9. Звіт управителя „Союзівки". 10. Звіт Комісій і схвалення резолюцій і рекомендацій. Звіт Культурної Комісії.
П'ятниця по полудні 18 травня 1979	11. Затвердження бюджету. 12. Звіт Головного Екзекутивного Комітету про працю Редакційної Колеґії „Свободи", дискусія. Вибір головного редактора.
Субота 19 травня 1979	13. Різне (внески та ухвали). 14. Закриття нарад.

Рішено, що кожний член Головного Уряду може у вівторок рано включитися до одної чи більше Підкомісій, які засідатимуть окремо для обговорення і остаточних змін у їхніх звітах перед тим, заки подадуть їх на пленарній сесії Головного Уряду.

Голов. Предсідник подає до відома, що за згодою Екзекутиви п. Володимир Сохан, голов. секретар, який є дуже зайнятий біжучою працею, заанґажував конвенційного секретаря мґра Івана Скочиляса для протоколування цьогорічних нарад. Очевидно, що п. Володимир Сохан є відповідальний за цей протокол і проголошення його у щоденнику „Свобода".

Богдан Футей пропонує, щоб УНСоюз був заступлений у Вашінґтоні в дні 17 травня 1979 під час зустрічі Валентина Мороза з конґресменами і сенаторами, бо там будуть представники інших наших центральних установ. Внесок цей піддержав гол. радний Аскольд Лозинський.

Гол. радний Іван Телюк запитує, як це технічно мало б бути переведене.

Богдан Футей відповів, що він не приготований відповісти, як технічно полагодити справу поїздки до Вашінґтону, але хотів би, щоб присутні висловилися в тій справі.

Іван Геврик є тієї думки, що УНСоюз буде там заступлений в той спосіб, що зустріч у Вашінґтоні влаштовує УККА, а УНС є складовою частиною УККА. Тому урядовці, які з'їхалися на наради, повинні продовжувати засідання. Могли б евентуально поїхати до Вашінґтону почесні члени.

Володимир Сохан зауважує, що коли б поїхали представники, то треба запевнитися, що повернуться вони так, щоб в четвер і п'ятницю могли брати участь у нарадах, бо є важливі справи до вирішення.

Богдан Футей зголошується, що він по полудні представить справу поїздки до Вашінґтону з поданням, як технічно це виконати.

На запитання заст. гол. предсідника Мирона Куропася, як ця справа буде предложена, Іван Флис відповідає, що після представлення справи Б. Футеєм, буде передискутована й відповідно вирішена.

ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ З ПОПЕРЕДНІХ НАРАД

Головний Предсідник Іван Флис зазначує, що протокол з попередніх надзвичайних нарад Головного Уряду був пересланий всім урядовцям, був проголошений, отже всі могли його прочитати. Просить висказатися, чи є якісь зауваги до протоколу.

Василь Дідюк ставить внесок, щоб протокол прийняти так, як був написаний. Внесок піддержав Іван Геврик.

Аскольд Лозинський зауважує, що деякі частини дискусії були пропущені у протоколі без порозуміння з дискутантами.

Володимир Сохан покликується на статут і на рішення Гол. Уряду, щоб для добра УНСоюзу не проголошувати кожне слово з дискусії, хоч він у протоколі має записану цілу дискусію, що відбувалася між д-ром Лозинським і д-ром Куропасем. В тій конкретній справі є також рішення Головного Уряду і це записано на тасьмі. В актах УНСоюзу є повний транскрипт з тасьми, де записано перебіг нарад і дискусію.

Іван Флис підкреслює, що це статутовий обов'язок гол. секретаря оформлювати протокол.

Після переведення голосування Гол. Предсідник стверджує, що внесок в справі прийняття протоколу прийнято одноголосно.

ВИЗНАЧЕННЯ КОМІСІЙ

Стипендійна Комісія

Гол. Предсідник повідомляє, що ця Комісія закінчила попереднього дня працю й готова зі звітом.

Головний касир УНСоюзу Уляна Дячук подає склад цієї Комісії, яка була обрана минулого року в часі надзвичайних нарад Головного Уряду. Склад Комісії: Усі члени Головного Екзекутивного Комітету, головні контролери д-р Богдан Футей і проф. д-р Богдан Гнатюк та головні радні: інж. Анаталій Дорошенко й проф. Тарас Шмаґала.

Іван Геврик зауважує, що рішення попереднє було, щоб до Комісії входив один член з Контрольної Комісії і один з Ради, а д-ра Гнатюка й проф. Шмаґалу обрано як представників від наукового сектора, а також повинен був бути представник молоді.

Уляна Дячук виясною, що в тому часі, коли вибрано Стипендійну Комісію, ще не була оформлена Комісія Молоді й тому її представника не покликано до Стипендійної Комісії.

Під час вибору Комісій вив'язалася дискусія, в якій забирали голос: Василь Дідюк, Євген Репета, Анатолій Дорошенко, Роман Куропась, Богдан Гнатюк, Степан Куропась, Анна Гарас, Богдан Футей та Іван Флис, — який у міжчасі передав ведення нарад першому заступникові головного предсідника, Миронові Куропасеві — виясною різницю в праці між Спеціяльною Комісією, обраною у вересні минулого року, а Організаційною Комісією, яку мають вибрати тепер. Богдан Гнатюк зауважує, що Комісії можуть увійти в конфлікт у праці й треба цю справу обговорити. Мирослав Кальба висловив думку, що Організаційна Комісія, яка була обрана, повинна звітувати зі своєї пророблeної праці і від прийняття її звіту залежить, чи має вона продовжувати працю й аж тоді вибрати Організаційну Комісію. Володимир Сохан виясною, що Комісії, які тепер мають бути вибрані, це такі, що мають працювати в часі річних нарад Головного Уряду, а Спеціяльна Організаційна Комісія була обрана для праці — подібно, як вибирають Статутову Комісію і її праця не відноситься тільки до часу її під час Річних Нарад. Аскольд Лозинський зауважує, що в Комісії для канадських справ не мусять бути члени зі ЗСА, бо Комісія буде звітувати й тоді всі матимуть право дискутувати. Анна Чопик в дискусії дораджує, щоб вибрати ще Статутову Комісію. Василь Дідюк зауважує, що порядок нарад прийнятий і там такої Комісії не передбачено. На заввагу Івана Геврика, що на засіданні повинен бути хтось з редакторів „Свободи", відповідає Іван Флис, що Антін Драган, редактор-емерит, запрошений на ці Річні Наради й він має обов'язок кожного дня звітувати до редакції. Аскольд Лозинський запитує, яке завдання має Комісія преси й публічних зв'язків. Антін Драган вияснив, що Комісія буде звітувати зі своєї праці на пленумі про працю, яку устійнить.

Володимир Сохан пригадує, що Культурна Комісія, яка працює в часі Річних Нарад, закінчує свою працю після звіту, що його предкладає Голов. Урядові. Натомість Культурна Комісія, яка складається з Екзекутиви й редакторів, працює цілий рік та вирішує справи кожночасно, як зайде потреба. Це дві окремі справи.

Почесний член Головного Уряду д-р Ярослав Падох запитує, чи в такому випадку має бути дві окремі Комісії, одна, яка працює в часі нарад, а друга в часі року? Пригадує, що давніше до Культурної Комісії запрошувано представників УВАН і НТШ та спільно вирішувано культурну політику УНСоюзу. Дораджує, щоб не обмежуватися в культурних справах лише до УНСоюзу, а запросити представників наукових установ, щоб в культурних справах „вийти на широке громадське поле". Ред. Антін Драган на прохання Івана Флиса пригадує, що одна з найбільших культурних подій, що її заініціював УНСоюз, це було здвигнення пам'ятника Т. Шевченка у Вашінґтоні, що 26 серпня 1956 р. заініціювала Культурна Комісія УНСоюзу в складі Дмитра Галичина, Михайла Пізнака, Ґеновефи Жеребняк (члени Екзекутиви), д-ра Ярослава Падоха (гол. радного), д-ра Володимира Галана (гол. контролер), і Антона Драгана (редактор). Після того на кожних Річних Нарадах були проєкти реформи складу Комісії, а врешті вирішено, що до Комісії входять всі члени Екзекутиви й редактори. Культурна Комісія, яка була продумана 1911 р., мала пропонувати Головному Урядові зглядно Екзекутиві всі можливі культурні імпрези, культурні почини, включно з виданням книжок. На його думку доцільно було б, щоб окремий Комітет опрацював відповідний проєкт нової Культурної Комісії та представив його на схвалення Головному Урядові ще на цих річних нарадах.

Іван Геврик є тієї думки, що видавничими справами повинні заниматися наші наукові установи, а УНСоюз буде їм допомагати, бо УНСоюз, на його думку, не повинен займатися видаванням книжок.

Степан Куропась піддає думку, щоб вибрати наступних осіб: д-р Іван Флис, ред. Драган, д-р Мирон Куропась, проф. Телюк, д-р Падох, представник ВУАН і редактор „Свободи". Вони порозуміються з відповідними авторами в справі видавання книжок.

Мирослав Кальба зголошує внесок, щоб Контрольна Комісія усталила ціль і завдання Культурної Комісії й предложила відповідний внесок на завтрішніх нарадах Головного Уряду. Внесок піддержала Галина Олек.

Мирон Куропась, який проводив нарадами, після голосування ствердив, що внесок цей прийнято одноголосно.

Василь Дідюк просить, щоб для формальности упорядкувати черговість Комісій та подає їх по черзі. Пропозицію цю піддержує Мирон Куропась, а Іван Флис після голосування стверджує, що всі згідні з тим і по-

ГОЛОВНИЙ УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ В 1978 РОЦІ

Обраний 29-ою Конвенцією в 1978-му році Головний Уряд УНСоюзу під час свого першого засідання на Союзівці у вересні 1978-го року. У першому ряді стоять (зліва): головні контролери мґр. Іван Геврик і д-р Богдан Футей, біля них гість — парох Союзівки о. Іван Павлюк, головний секретар Володимир Сохан, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний предсідник д-р Іван Флис, заступник головного предсідника д-р Мирон Куропась, головний касир пані Уляна Дячук, головний організатор Василь Оріховський, головний редактор Антін Драган, який на тому засіданні зголосив свій перехід на емеритуру та був обраний на редактора емерита з дорадчими привілеями, головні контролери о. прот. Степан Біляк, проф. д-р Богдан Гнатюк та проф. Іван Телюк.

У другому ряді стоять (зліва): головні радні проф. Тарас Шмаґала, Михайло Сорока, Микола Хоманчук, пані Анна Гарас, Іван Одежинський, Олена Олек, Василь Дідюк, інж. Анатолій Дорошенко, Роман Куропась, мґр. Мирослав Кальба, Євген Репета, д-р Аскольд Лозинський, Андрій Джула та пані Текля Мороз. Немає на світлині сен. Павла Юзика, головного директора УНС в Канаді.

рядок буде вписаний в протоколі, що і зроблено в порядку нарад.

Мирослав Кальба пропонує, щоб вислати телеграму до президента Картера з подякою за старання про звільнення Валентина Мороза. Іван Флис виясноє, що вислано офіційні листи до президента Картера, секретаря Венса й д-ра Бжезінського з висловами подяки за старання про звільнення Мороза, як також про це, що після приїзду Мороза до Ню Йорку передано його під опіку УНСоюзу.

Згідно з прийнятим порядком нарад, річні наради Головного Уряду УНСоюзу, зокрема щодо плянування праці на майбутнє, проходитимуть головно у спеціяльних комісіях, які опісля звітуватимуть на пленарній сесії. Тому після дискусії про працю окремих комісій, обрано одинадцять комісій в такому складі:

Стипендійна Комісія

У її склад входять всі члени Головного Екзекутивного Комітету, головні контролери: Богдан Футей і Богдан Гнатюк, головні радні: Анатолій Дорошенко і Тарас Шмагала. До цієї Комісії в майбутньому входитиме представник молоді. Комісію обрано одноголосно.

З уряду до всіх комісій входить головний предсідник Іван Флис.

Стипендійна Комісія у згаданому складі була обрана вже на надзвичайному засіданні та працювала 13 травня 1979.

Організаційна Комісія

Ця Комісія працюватиме під час нарад у доповненні до Спеціяльної Комісії, обраної на надзвичайних нарадах у вересні 1978.

До Комісії входять: Василь Оріховський, Василь Дідюк, Іван Геврик, Ярослав Падох, Богдан Зорич, Микола Хоманчук, Іван Одежинський, Анна Гарас і Михайло Сорока.

Комісію обрано одноголосно.

Комісія Жіночих Справ

До Комісії входять: Анна Гарас, Марія Душник, Галина Олек, Геновефа Жеребняк, Анна Чопик, Марія Чучман, Текля Мороз, Уляна Дячук.

Комісію обрано одноголосно.

Комісія Молоді

До Комісії увійшли: Богдан Футей, Тарас Шмагала, Анатолій Дорошенко, Аскольд Лозинський, Роман Куропась, Текля Мороз і Василь Дідюк.

Культурна Комісія

З уваги на необхідність нового оформлення цієї Комісії, Головний Уряд доручив Контрольній Комісії приготовити в цій справі відповідний проект і представити його на схвалення Головному Урядові ще на цих річних нарадах.

Рішено одноголосно.

Комісія преси й публічних зв'язків

До цієї Комісії входять: Іван Флис, сенатор Павло Юзик, Марія Душник, Галина Олек, Василь Дідюк, Степан Куропась, Анна Чопик, Антін Драган.

Комісію обрано при одним голосі проти (Іван Геврик).

Комісія канадських справ

До Комсії входять: сенатор Павло Юзик, Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Богдан Зорич, Марія Чучман, Іван Флис, Уляна Дячук.

Комісію обрано при одним голосі проти (Іван Геврик).

Комісія для справ старших віком союзовців

До цієї Комісії входять усі почесні члени Головного Уряду УНСоюзу: Роман Слободян, Марія Чучман, Володимир Дідик, Степан Куропась, Іван В. Іванчук, Ярослав Падох, Йосип Лисогір, Геновефа Жеребняк, Анна Чопик, Богдан Зорич і Володимир Запаранюк та Антін Драган — редактор-емерит.

Комісію обрано одноголосно.

Фінансова Комісія

До цієї Комісії входять: Уляна Дячук, Іван Телюк, Богдан Гнатюк, Тарас Шмагала, Іван Геврик, Роман Куропась, Йосип Лисогір, Геновефа Жеребняк, Євген Репета, Микола Хоманчук і Мирослав Кальба.

Комісію обрано одноголосно.

Спортова Комісія

До цієї Комісії входять: Андрій Джула, Галина Олек, Марія Душник, Михайло Сорока, Іван Іванчук, Анатолій Дорошенко, Роман Куропась і Текля Мороз.

Комісію обрано одноголосно.

Резолюційна Комісія

До Резолюційної Комісії входять: Богдан Гнатюк, Іван Телюк, о. митрат Степан Біляк, Аскольд Лозинський, сен. Павло Юзик, Антін Драган.

Комісію обрано при одним голосі здержанім (Іван Геврик).

На цьому закінчено передполудневу сесію першого дня річних нарад о год. 12:30 і гол. предсідник Іван Флис проголосив обідову перерву до год. 2:30 по полудні.

ПОПОЛУДНЕВА СЕСІЯ

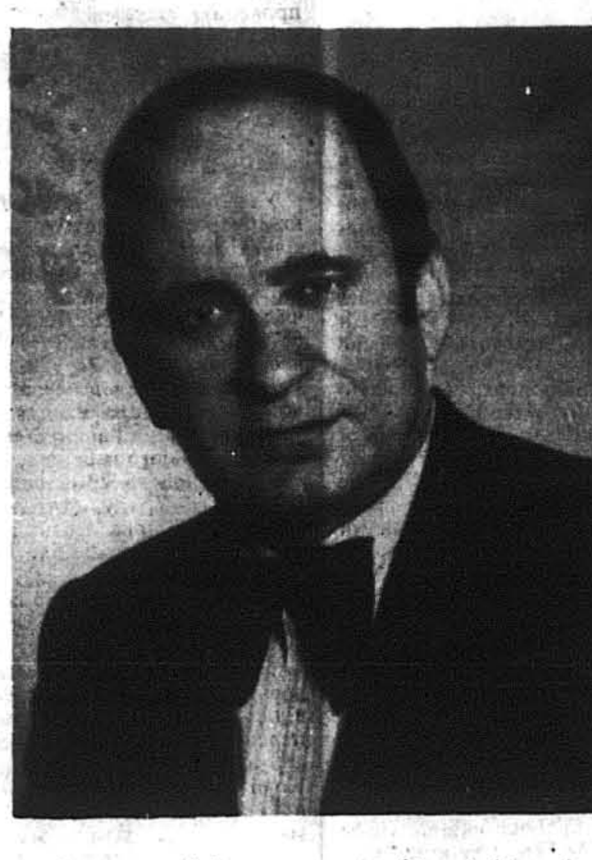
Друга сесія нарад Головного Уряду почалася в понеділок, 14 травня 1979 о год. 2:40 по полудні. Наради відкрив гол. предсідник Іван Флис. Він зазначив, що згідно із схваленим порядком нарад, головні урядовці не будуть складати своїх звітів з уваги на це, що звіти були своєчасно надруковані та розіслані всім членам Головного Уряду УНСоюзу для познайомлення з ними. Можна лише додати короткі доповнення чи заувагн.

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ УРЯДОВЦІВ

ГОЛОВНИЙ ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Звіт головного предсідника Івана О. Флиса

Уряд головного предсідника нашої великої установи має не тільки загальну надзірну владу над усіми частинами адміністрації Українського Народного Союзу, але також безпосередню юрисдикцію над „Свободою", над адміністрацією оселі УНСоюзу „Союзівка", над адміністрацією Української Будівлі УНС, як і над адміністрацією 308-родинного житлового будинку, відомого під назвою Громадської Житлової Корпорації Полус Гук. Пригляньмося окремо кожній із цих ділянок.

КОРПОРАЦІЯ ЖИТЛОВОГО БУДИНКУ ПОЛУС ГУК

Цей житловий будинок з мешканнями для 308 родин вимагає постійної уваги з боку головного предсідника. УНСоюз є власником 60% цієї корпорації, а інших 40% належать П.А.К.О. — Пуерто-Ріканській Громадській Організації. До часу повної сплати гіпотечної позички Мешканевій Фінансовій Агенції Ню Джерзі, яка побудувала цей будинок, більшість адміністрування будинку контролюватиме згадана агенція. За 45 років, коли згадана гіпотечна позичка буде виплачена, повна контроля будинку буде передана його власникам (УНС і ПАКО), щоб вони робили з цією посілістю те, що вважатимуть за відповідне. Хоча можна мати сумніви, чи під теперішню пору УНСоюзові виплачується віддавати адміністрації цього будинку стільки часу, скільки це вимагає, то овоч цієї праці УНСоюз збере за 45 років, коли йому — так мовити б — припаде у спадщині посілість, яка матиме велику вартість.

Більше повновластей приділено адміністраторові будинку, п. Володимирові Біликові, який рапортує підписаному тільки більші проблеми, які вимагають перевірки.

Найбільш наглою проблемою, з якою ми зустрілися, був дефективний стан, що заіснував у зовнішньому цегляному обкладенні стін будинку. Стан тривав уже деякий час і тепер робиться виправлюючі заходи. Передбачається, що загальний кошт праці для направи стану виноситиме приблизно $250,000.00, що його покриється другою гіпотечною позичкою на будинок, уділеною Мешканевою Фінансовою Агенцією Ню Джерзі. Амортизацією згаданої гіпотечної позички плюс 1% будуть обтяжені мешканці-комірники.

Рада Директорів, яка складається з Вашого Предсідника, п. Володимира Сохана і пані Уляни М. Дячук та двох директорів від ПАКО, найняла Гаролда Крігера, видатного адвоката Гудсонського повіту, щоб започаткував законну акцію проти тих сторін, які допустилися недбальства, щоб одержати від них відшкодування за втрати.

РЕКОРДОВИЙ І КАСОВИЙ ДЕПАРТАМЕНТИ

Я глибоко переконаний, що ці два наші департаменти працюють справно під керівництвом головного секретаря п. Володимира Сохана і головного касира пані Уляни Дячук.

Обидва ці департаменти швидко і належно обслуговують наших членів і Відділи. Між цими двома департаментами, що їх можна б назвати „хлібом і маслом" нашої установи, як і між усіми складовими департаментами УНСоюзу, переважає дух співпраці.

Під час відвідин у Відділах і Округах чується тільки похвали для цих двох наших департаментів та їх голів. Я прилучуюся до цих похвал для наших двох дуже відданих екзекутивних урядовців та їх департаментів.

СОЮЗІВКА

Для продовжування раніших практик виявляється, що починаючи з днем 4-го липня, предсідник зобов'язаний виконувати на Союзівці такі священні обов'язки, як відкриття і закриття подій, презентація нагород, привітання і прощавання дітей і подібне кожного тижня протягом місяців липня і серпня. Це також створює нагоду для предсідника зустрічатися та обговорювати справи спільного зацікавлення з окружними і відділовими урядовцями УНСоюзу.

В додатку, з уваги на те, що головний предсідник має безпосередній нагляд над чинностями Союзівки, треба доконче відбувати багато конференцій з п. Володимиром Квасом, нашим управителем. В лютому 1979 Ваш предсідник також перевів дво-денну перевірку книг за 1978-ий рік, щоб переконатись щодо правильности книговедення, та щодо внутрішньої перевірки, виконуваної Управою.

Під час тих самих двох днів обговорено з п. Квасом також усі програми на 1979-ий рік.

Вистачить згадати, що повний прибуток Союзівки за 1978-ий рік виносив $474,836.16, отже був на $10,500.00 менший, як в 1977-му, а видатки в тому самому часі зменшилися на $8,000.00. Це виглядає на звичайне відхилення і не вказує на будь-яку загальну спрямованість.

Управа Союзівки плянує на ціле літо 1979 активність для дітей. Головний Екзекутивний Комітет уповажнив д-ра Мирона Куропася, заступника головного предсідника, плянувати і вести культурні курси, які мають відбутися в часі від 22-го липня до 11-го серпня 1979.

Кошт відновлення та більших направок, запляннованих на сезон 1979, мав би винести приблизно 37,000.00 долярів.

Узгіднено та проголошено новий цінник для Союзівки. Ціни дещо піднесено з уваги на збільшення цін на харчі та за працю. Збільшено забезпеченеве покриття на всі будинки, щоб зрівняти його з вартістю нової будови на їх місце.

Фінансові вигляди чинностей Союзівки подасть у своєму річному звіті пані Уляна Дячук.

БУДИНОК ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНС

Усі справи, які відносяться до адміністрації цього будинку, передано в руки Олександра Благітки, адміністратора будинку, який щоденно звітує предсідникові.

Винайм порожних приміщень залишається обов'язком Вашого предсідника.

Рада Директорів Української Національної Корпорації

The Office of the presidency of our great institution has under its jurisdiction the general supervisory powers over all segments of the administration of thc Ukrainian National Association as well as direct jurisdiction over Svoboda, the administration of the Ukrainian National Association Estate, Soyuzivka, over the administration of the U.N.A. Headquarters Building, as well as over the administration of the 308 family apartment building known as Paulus Hook Community Housing Corp. Let us consider each of the above separately.

PAULUS HOOK COMMUNITY HOUSING CORPORATION

This 308 family apartment building requires constant attention from this office. The U.N.A. is 60% owner of this corporation, the other 40% being owned by P.A.C.O. a Puerto Rican Community organization. Until the mortgage is totally paid off to the New Jersey Housing Finance Agency, which built same, most of the administration will be controlled by said agency. In 45 years when said mortgage is paid off, total control will be turned over to the owners (U.N.A. and P.A.C.O.) for them to do with the property as they please. Although it is questionable if it is currently worthwhile for the U.N.A. to devote as much time to the management as is required, the U.N.A. will reap the fruits of this labor in 45 years, when it will fall heir, so to speak, to an asset which will be substantial in value.

More authority has been vested in the administrator, Mr. Walter Bilyk, who reports to the undersigned only major problems to be confronted.

The most urgent problem encountered has been a defective condition existing in the outside brick veneer walls of the premises. The condition has existed for some time, and remedial steps are being taken. It is estimated that the total cost of such remedial work will be in the vicinity of $250,000, which will be financed by a 2nd mortgage on the premises granted by the New Jersey Housing Finance Agency. The amortization of said mortgage plus 1% interest will be borne by the resident tenants.

The Board of Directors, composed of your president, Mr. Wolodymyr Sochan, Ulana M. Diachuk, and 2 directors from P.A.C.O., have retained the services of Harold Kreiger, Esq., a prominent Hudson County attorney, to commence legal action against the negligent parties for the recovery of damages sustained.

RECORDING & FINANCIAL DEPARTMENTS

It is my conviction that these two departments are operating most efficiently under the supervision of the Supreme Recording Secretary, Mr. Wolodymyr Sochan, and Supreme Treasurer, Mrs. Ulana Diachuk.

Members and Branches are promptly and properly serviced by both departments. A spirit of cooperation prevails between these two "bread and butter" departments as well as between all the component departments of the U.N.A.

Nothing but praise for these two departments and their respective heads is heard during our visits to branches and districts. I join in this praise of two very dedicated individuals and their departments.

SOYUZIVKA

In order to continue with prior practice, I found that beginning July 4, the president is obligated to attend to ministerial duties at Soyuzivka, such as opening and closing events, presenting prizes, welcoming and saying goodbye to children, etc., every weekend during the months of July and August. This also creates an opportunity for the president to meet with U.N.A. Branch and District Officers and discuss matters of common interest.

In addition, inasmuch as the office of the president has direct supervision over the operations of Soyuzivka, it is necessary to hold many conferences with Mr. Walter Kwas, our manager. A two-day audit of the books was also conducted by your president in February, 1979 for the year 1978 in order to be satisfied as to the propriety of record-keeping and the exercise by the management of internal control. During the same two days all proposed programs for 1979 were discussed with Mr. Kwas.

Suffice it to mention that total income for 1978 of $473,836.16 was $10,500 less than of 1977 and expenses decreased $8,000 over the same period. These appear to be normal variations and not indicative of any trend.

The Soyuzivka management is planning summer long activities for children in 1979. The Supreme Executive Committee has appointed Dr. Myron Kuropas, Supreme Vice President, to plan and conduct the cultural courses scheduled to be held from July 22 to August 11, 1979. Cost of renovations and major repairs scheduled for the 1979 season shall be approximately $37,000.00.

A new Rate Schedule for Soyuzivka has been agreed upon and published. Prices have been slightly increased in order to allow for increases in prices of food and labor. Insurance coverage for all buildings has been increased to bring coverage more in line with replacement value.

The financial aspect of the operations of Soyuzivka will be presented by Mrs. Ulana M. Diachuk, in her annual report.

U.N.A. HEADQUARTERS BUILDING

All matters pertaining to the administration of this building have been placed in the hands of Alexander Blahitka, the Building Administrator, who reports to the president on a daily basis.

Renting of vacant space remains the duty of your president.

The Board of Directors of the Ukrainian National Urban Renewal Corporation, of which corporation the U.N.A. is 100% owner, is composed of your president, Mr. Wolodymyr Sochan, Mrs. Ulana M. Diachuk, Prof. Iwan Teluk and Prof. Taras Szmagala. Meetings are called as needed.

A major project undertaken is the planned installation of energy saving "Boss System" by Honeywell Corporation at an installation cost to us of $29,000 plus a service contract fee of $25,000 annually. The projected annual saving in energy costs is approximately $37,000. The installation of this system was approved by the Board of Directors only after due consultation with our architect, Mr. Julian K. Jastremsky and with our

Рада „Верховинок"

Учасники Ради пластового куреня „Верховинки"

Пластові курені „Верховинки" відбули в днях 22 і 23 вересня ц.р. на Союзівці свою річну Раду. Курінні — Ніна Самокіш та Ліля Сигіда звітували про працю куренів, яка концентрується вже віддавна на активній підтримці та поширенні пластової преси та видавництва ОПЛДМ, для якого курінь провадить висилкову станцію в Ню Йорку, Т-во Членів-Прихильників ОПЛМД та акцію „Книжка й серце", а також влаштовано успішні літературні вечори — Б Кравцева та І. Світличного — для громадянства, а для пластової молоді Вечір „Юнака" та Листопадовий Змаг у Ню Йорку.

По полудні відбувся панель на тему „Пластові видання", в якому обговорено три пластові журнали: „Готуйсь" для дітвори", „Юнак" для молоді та „Пластовий Шлях" для повнолітніх пластунів.

Увечері запалено ватру, а під час програми якої затверджено приняття до куреня Надії Світличної. Гостею на ватрі була п-і Раїсса Мороз. У неділю, після Служби Божої, наради продовжувались. О год. 1:30 по полудні, біля пам'ятника Лесі Українки відбулося закриття Ради. У наказі прочитано склад проводів, а саме: Лариса Зєлик очолює обидва курені, курінною старших пластунок вибрано Рому Ляшевич, сеніорок — Ніну Самокіш. У пляні праці подано ряд імпрез, між ними для юнацтва: Вечір „Юнака" і Вечір Ліни Костенко, Гутірку про цікаві професії, а для громадянства — Вечір в пам'ять замордованих Алли Горської, Володимира Івасюка, Мельника, Євгена Снєгірьова та інших.

Директор Союзівки — п. Володимир Квас, який так гарно гостив пластунок, запросив всіх до спільної знімки.

Після Ради „Верховинки" поїхали на цвинтар св. Духа — де посвячено пам'тник на могилі членки куреня св.п. Лесі Кульчицької, і покладено сплетений в часі Ради смерековий вінок. У пам'ять св.п. Лесі, на бажання родини, зі зібраних датків створено фонд ім. Лесі Кульчицької на конкурси дописів молоді. Окремо будуть проголошені точні дані.

О. Ю.

Зразкове сумівське весілля у Чікаґо

Ділимося з українською громадою приємною вісткою, що в середовищі нашої сумівської молоді в Чікаґо зформувалося нове українське подружжя, а саме: Надія Кушнір виховниця осередку СУМА ім. полк. Д. Вітовського в Палатайні, за Богдана Чомка вийшла заміж за булавного Осередку СУМА ім. „Крути" Богдана Чомка.

Молоду пару повінчав у суботу, 15-го вересня ц.р. о. протопресвітер Федір Білецький у православній катедрі св. Володимира. До шлюбу співав катедральний хор під диригентурою о. С. Позняка.

Весілля відбулося за українським звичаєм в одному з ресторанів на північному передмісті з участю обох родин, численних гостей та сумівської молоді. Весільним старостою був друг Орест Ґалан. Перекладала його слова на англійську мову п-і Рая Кушнір — братова молодої з Вашінгтон, Д.К.

Друг Орест Ґалан, виконуючи добре ролю господаря, відкрив весільну гостину, прохаючи о. Мирослава Олешка, з української католицької катедри св. Миколая перевести молитву та поблагословити весільну трапезу.

На пропозицію першого дружби, Йосипа Бурдяка, присутні випили тост на здоров'я молодят.

Під час приняття молоду пару вітали: інж. Мирон Лущак від КУ СУМ-А, від Осередків ім. полк. Д. Вітовського та ім. „Крути", а о. Мирослав Олешко, привітав, як особистий приятель батьків молодого.

Під час гостини представлено численних членів родини молодих та гостей, які приїхали з різних міст ЗСА.

Вкінці молоді склали подяку батькам, родині та гостям за звеличання цієї родинної події.

Батьки молодого, Марія та Григорій Чомко — це

Надія і Богдан Чомко

люди глибокорелігійні, вони є провідними членами української громади на півдні Чікаґо, а передусім в Осередку СУМА ім. „Крути", де виконують різні функції у проводі Осередку. З нагоди вінчання свого сина Богдана його батька склали свою скромну пожертву на сумівські журнали „Авангард" та „Крилаті" по 25 долярів.

Богдан Чомко є членом 176-го Відділу УНСюзу.

Сподіємось, що молода пара з Божим благословенням у їхньому подружньому житті, створить зразкову українську родину та виховають свій доріст у такому дусі, в якому їх самих виховала націотворча ідеологія Спілки Української Молоді.

Н.Н.

Віднови Міста, 100-відсотковим власником якої є корпорація Український Народний Союз, складається з Вашого предсідника, п. Володимира Сохана, пані Уляни Дячук, проф. Івана Телюка і проф. Тараса Шмагали. Засідання скликається відповідно до потреби.

Більшим здійснюваним проєктом є запланована інсталяція Корпорацією Гонівелл заощаджуючої енергію „Босівської Системи", яка коштуватиме нам 29,000.00 долярів, плюс $25,000.00 контрактової оплати річно за обслугу. Річні заощадження коштів енергії завдяки цьому проєктові передбачається на приблизно $37,000.00. Рада Директорів апробувала інсталяцію цієї системи тільки після консультації з нашим архитектом п. Юліяном К. Ястремським та з нашими дорадчими інженерами пп. Галібеєм і Кухом.

Коли 1-го липня 1978-го року я почав виконувати обов'язки предсідника, я застав такий існуючий стан винайму приміщень:

А. Порожних приблизно 3,000 квадратних стіп на партері (приміщення на склеп);

Б. В ході були переговори з винаймувачем на 13-му поверсі в справі винайму згаданим льокатором приблизно 9,500 квадратних стіп місця, мавши на увазі відступну заплату.

Б. Опорожнене місце на приблизно 4,000 квадратних стіп на 8-му поверсі;

Г. 9-ий і 10-ий поверхи мали бути опорожнені в жовтні і листопаді 1978 р.

Теперішній стан згаданої ситуації виглядає так:

А. Є кандидати (Фирст Джерзі Нейшенел Банк і Гарбор Сайд Термінал), які бажали б винаймити цей склеп на бюрове приміщення. Ми прихильно до цього наставлені, бо думаємо, що це приміщення було досить довго порожне, щоб винаймити його для пригожого підприємства. Переговори продовжуються.

Б. Фірма Фрімен Секюрітіс опорожнила з днем 1-го січня 1979 на 13-му поверсі місце на 9,500 квадратних стіп, заплативши нам 50,000.00 долярів відступного. Можна очікувати, що це місце, частина якого має люксусове викінчення із екзекутивною лазничкою та повною кухнею, буде вкоротці винаймлене.

В. 4,000 квадратних стіп на 8-му поверсі винаймлено комірникові, який займає решту цього поверху.

Г. 10-ий поверх — з уваги на численні запити відносно винайму меншого місця — буде поділений на поверх винайму багатьом комірникам. Це матиме для нас деяку перевагу, бо опорожнення меншого місця одним винаймувачем не матиме більшого впливу на наш фінансовий стан у будь-якому часі.

Ґ. 9-ий поверх залишається порожним, хоча одержано багато запитів щодо його винайму та багато сподіваних комірників його оглядали. Очікується, що також і цей поверх буде вкоротці винаймлений.

В „Ню Йорк Таймсі" вже кілька тижнів появляється оголошення, реклямуючи вигоди та переваги нашого будинку. Ми також надрукували летючку про наш будинок та вислали її на адреси 750 фірм і агентів в районі Ню Йорку і Ню Джерзі. Відповідь на це була заохочуюча.

Про фінансовий стан чинностей нашої будівлі звітуватиме наш касир. Повторення тут було б зайвим

СТАРИЙ БУДИНОК

Ми мали багато запитів відносно продажу посілостей при 77, 79 і 81-83 Ґренд вулиці в Джерзі Ситі, Н.Дж.

Податок від нерухомостей від тих посілостей зменшено в 1978-му році з $12,659 на $7,909.

Під цю пору ПАКО виявляє зацікавлення закупом згаданих посілостей за ціну $200,000.00; 50% готівкою а баланс гіпотечною позичкою на 15 років, яку ми одержали б назад. ПАКО очікує на фонди, які йому має заплатити Джерзі Сіті за засудження на зруйнування їхніх теперішніх головних приміщень і щойно тоді підпише з нами контракт відносно закупу.

Усі наші активності та меблі і машинерія, які надаються до вжитку, вже перевезені до наших нових приміщень.

„СВОБОДА"

Я перебрав обов'язки предсідника знаючи, що чинність „Свободи" є в суцільному хаосі. Головний редактор Антін Драган відійшов на емеритуру і виконував обов'язки головного редактора тільки до засідання Головного Уряду та назначення його заступства. Виявилося, що існують суперечності між працівниками редакції і друкарні та між працівниками друкарні і її керівником.

Цю останню суперечність можна було у великій мірі усунути особистою розмовою з кожним із працівників та виготовленням Засад Поведінки для працівників друкарні і редакції, як також для керівника друкарні. Керівникові друкарні надано більші повновласті, щоб уможливити йому давати собі раду із зустрічними проблемами.

Редакція „Українського Тижневика" складалася — протягом минулих сімох місяців — з редакторів Ігоря Длябоги та Романи Гадзевич. Популярність цієї публікації постійно збільшується, як про це свідчить збільшувана листа передплат і добрі коментарі, що їх ми почули про цю публікацію під час наших відвідин в наших Окружних Комітетах і у Відділах.

„Веселка", яку редаґує проф. Володимир Барагура, перемогла більшість із тих труднощів, що їх вона зустрічала в минулих роках і тепер своєчасно публікується. Список її передплат здесятковано з 4,500 до менше, ніж 1,300. Це не з вини УНСоюзу, а радше з уваги на зменшення студентів в українських школах, які користуються „Веселкою" як научним посібником.

Я допустився б недбальства, якщо не згадав би, що наш редактор-емерит Антін Драган всеціло співпрацював з Екзекутивним Комітетом і в додатку до зредаґування нашого Альманаха на 1978-ий рік, виконував ряд вартісних починів для Головного Екзекутивного Комітету.

Хоча назначення Колеґії для відання щоденною публікацією „Свободи" не було суцільною розв'язкою проблеми, воно мало добрий наслідок для виявлення здібностей кожного члена редакції, який виконував функцію голови Колеґії протягом сімох тижнів. Ваш предсідник впевнений, що призначення головного редактора на цьому річному засіданні у великій частині усуне багато з тих труднощів, що їх зустрічалося протягом останніх сімох місяців. Щонайменше це дасть повновласть одній особі, головному редакторові, який буде спроможний краще керувати виконуванням завдань.

Виявилося, що наші редактори вважають нищим своєї гідности і/чи професійного стану:

1. Перекладати документи для УНСоюзу з англійського на українське і навпаки.

2. Писати статті про УНС та про організаційні та інші відповідні справи УНСоюзу.

Виглядає, що члени редакції не здають собі справи з факту, що вони в дійсності працюють для Українського Народного Союзу та що Український Народний Союз покриває ввесь дефіцит публікацій „Свободи". Як такий, УНСоюз, на мою думку, має право на одну мінуту реклями під час кожної години передачі — сказавши образово.

Можна сподіватися, що таке відношення перестане існувати із назначенням головного редактора, від якого очікуватиметься негайного виконання таких доручень. Якщо ситуація не змінилася б, то треба очікувати, що Головний Екзекутивний Комітет буде змушений зменшити теперішній редакційний склад та найняти послугу кваліфікованої особи, яка виконуватиме тільки обов'язки редактора УНСоюзу.

При виборі головного редактора „Свободи" прохається Вас тямити, що таку особу вибирається на найважливіше

consulting engineers, Messrs. Halibey and Kuch.

When I commenced my duties as President on July 1, 1978, I found the following tenant conditions to exist:

A. Vacancy of approximately 3,000 sq.ft. on ground floor (store premises).

B. Negotiations were in progress with tenant on 13th floor, for release by said tenant of approximately 9,500 sq.ft. of space in consideration of a surrender fee.

C. Vacancy of approximately 4,000 sq.ft. of space on the 8th floor.

D. 9th and 10th floors were to become vacant in October and November of 1978.

The present status of the above conditions is as follows:

A. There are prospects, (First Jersey National Bank and Harborside Terminal) who would like to rent this store for for office space. We are favorably disposed toward this since, in our opinion, this space has been kept vacant long enough for thepurpose of renting same to a suitable business. Negotiations are progressing.

B. Freeman Securities has surrendered 9,500 sq.ft. of space on the 13th floor as of January 1, 1979, and paid a surrender fee of $50,000 to us. It is expected that this space, part of it luxuriously finished with an executive bathroom and a full kitchen, will soon be rented.

C. The 4,000 sq.ft. space on the 8th floor has been rented to the tenant who occupies the remainder of the floor.

D. 10th floor — due to many inquiries for lesser amounts of footage, the 10th floor will be subdivided into a multi-tenant floor. This will be of some advantage to us inasmuch as the vacating by a small tenant will not have any great effect on our financial posture at any one time. It is hoped that by the date of the annual meeting, good news can be reported on some definite rentings.

9th floor — Remains vacant, although many inquiries have been received and the premises have been viewed by many prospective tenants. It is hoped that this floor too will soon be rented.

An ad has appeared in the NEW YORK TIMES for a number of weeks advertising the facilities and advantages of our building. We have also printed a leaflet about our building which has been mailed to approximately 750 principals and agents in the New York and New Jersey area. Response has been encouraging.

The financial results of the operation of our building will be reported by our treasurer. Duplication here is unnecessary.

OLD BUILDING

We have had many inquiries in regard to the sale of premises 77, 79, 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.

The real estate taxes on subject premises have been reduced from $12,659 to $7,909 for 1978.

Presently, P.A.C.O. is showing an interest in buying said premises for a price of $200,000; Cash 50%, Balance mortgage, which would be payable to Ukrainian National Association over a 15-year period. P.A.C.O. is waiting for funds to be paid to it by Jersey City for condemnation of their present headquarters before entering into a contract of purchase with us.

All of our operations and useful furniture and machinery have been transferred to our new headquarters building.

SVOBODA

I took over my duties as President knowing that the Svoboda operations were in total chaos. The Editor-in-Chief, Mr. Antin Dragan, had retired and was only fulfilling duties of Editor-in-Chief until the Supreme Assembly met and appointed his replacement. I found disharmony between the Editorial and the Printing Department personnel, and between the Printing Department personnel and the departmental foreman.

The latter has been to a great extent rectified by personal interview with each member concerned and the issuance of Rules of Conduct for the Printing Department Personnel and for the Editorial Staff, as well as for the Printing Department foreman. Greater authority was conferred upon the Printing Department foreman to enable him to deal with the problems encountered.

The Ukrainian Weekly editorial staff has been composed of, during the past seven months, Editors Ihor Dlaboha and Roma Hadzewycz. The popularity of this publication is ever growing as can be attested to by the increasing subscription list and by the good comments heard about this publication during our visits to our Districts and Branches.

The Veselka, edited by Prof. Wolodymyr Barahura, has overcome most of the difficulties it encountered in the past number of years and is presently currently published. Its subscription list has been decimated from 4,500 to less than 1,300. This is not due to any fault of the U.N.A but rather to the decrease of students in the Ukrainian schools utilizing "Veselka" as a teaching aid.

I would be remiss if I did not mention that Editor Emeritus Antin Dragan has cooperated fully with the Supreme Executive Committee, and in addition to acting as the Editor of our 1978 Almanac, he has performed many praiseworthy projects for the Supreme Executive Committee. Our thanks and appreciation to him for his dedication and devotion.

Although the appointment of a Collegium to administer the day-to-day publication of the SVOBODA was not a total solution of the problem, it did have the beneficial effect of exhibiting the abilities of each member of the editorial staff who served as the chairman of the collegium for a period of seven weeks. Your president is certain that the appointment of an Editor-in-Chief at this annual meeting will in large part eliminate the many difficulties encountered during the past seven months. It will in the very least vest authority in one person, the Editor-in-Chief, who will be able to command better performance.

This office has found that our editors find it beneath their dignity and/or professional status to:

1. Translate documents for the U.N.A. from English into Ukrainian, and vice versa.

2. To write articles about the U.N.A. and U.N.A. organizational and other pertinent matters.

The editorial staff appears to be oblivious to the fact that they are working, in reality, for the Ukrainian National Association and that the entire deficit of the Svoboda publications is paid by the Ukrainian National Association. As such, in my opinion, the U.N.A. should be entitled to a minute of commercial time during each hour of transmission.

It is hoped that such attitude will cease with the appointment of an Editor-in-Chief who shall be expected to hand such assignments out for immediate compliance. If the situation does not change, it can be expected that the Supreme Executive Committee shall be obliged to reduce the present editorial staff and retain the services of a qualified person who shall perform solely the duties of U.N.A. Editor.

In choosing an Editor-in-Chief for Svoboda you are requested to bear in mind that such person is being chosen for a most high position in our Ukrainian national life. As such he must be a person who can be looked up to due to his education, his professional stature, his bearing and his knowledge of the Ukrainian language, history, culture, etc.

It is hoped that the report which will be rendered by the Supreme Executive Committee on the workings of the Editorial collegium for your guidance in choosing an editor-in-chief will be helpful and that your choice will be for the common good. I do not envy your task. May God guide your thoughts.

Our treasurer, Mrs. Ulana M. Diachuk, shall render a financial report on the operations of the Svoboda for year 1978 and its cost to the Ukrainian National Association.

становище в нашому українському національному житті. Як такий, він мусить бути особою, що має відповідну освіту, професійну поставу і поведінку та знання української мови, історії, культури ітд.

Треба надіятися, що звіт, який складе Головний Екзекутивний Комітет про працю Редакційної Колеґії буде допоміжним для Вашої орієнтації у виборі головного редактора, та що Ваш вибір буде для загального добра. Я не завидую Вам Вашого завдання. Нехай Господь проводить Вашими думками.

Наш касир пані Уляна Дячук має здати фінансове звідомлення про діяння „Свободи" за рік 1978 та її кошт для Українського Народного Союзу.

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

Уже довго перед моїм вибором на предсідника УНСоюзу було наявно, що щорічні втрати в членстві за минулих кілька років були алярмуючі. Ми продовжували нашу звичайну активність, надіючись, що вже сам час змінить цю загальну спрямованість. Наші втрати в активному членстві в роках від 1975 до 1978 включно були: 1,437, 820, 667, 1,033. В цілості нашого членства втрати в тому самому часі були: 957, 383, 74, 580. Цей організаційний розвиток в жадному разі не віддзеркалює здібностей нашого головного організатора Василя Оріховського. Він є результатом організаційної системи, недомагання якої існують вже від довшого часу.

Ви, обрані на 29-ій конвенції в 1978-му році члени Головного Уряду, бачили виписані на стіні таємною рукою віщі слова нещастя. Ви знали, що УНС мусить змінити свої організаційні методи, або поступово заникати.

Тому то Ви, на надзвичайному засіданні Головного Уряду у вересні 1978 р., вибрали з-поміж своїх рядів Спеціяльну Організаційну Комісію, щоб зайнялася цією проблемою. Комісія, після багатьох плідних засідань, складе Головному Урядові на цих нарадах звідомлення із своїх відкрить та рекомендуватиме деякі зміни, що їх необхідно перевести в наших організаційних методах і в нашій структурі. Деякі із цих змін Головний Екзекутивний Комітет уже увів в дію. Деякі зміни будуть схвалені повновластями Головного Уряду. А ще інші зміни мусітимуть заждати на схвалення на черговій конвенції.

Йдучи по лінії рекомедацій Спеціяльної Організаційної Комісії, Головний Екзекутивний Комітет заанґажував Василя Данька на пост керівника продажу забезпечення, який працюватиме під юрисдикцією головного організатора. До обов'язків п. Данька належатиме розвиток професійного штабу продажу, який був би спроможний продавати забезпечення на більшу суму нашим молодим українським професіоналістам і не-професіоналістам. Додатковою відповідальністю згаданого керівника продажу забезпечення повинна бути підготова продавчої літератури, введення модерних засобів продажу та розвиток поля проспектів для використання ним самим й іншим персоналом продажу. Існує надія, що з часом наладнається повна співпраця між цим новоствореним постом та нашими відділовими секретарями, які можуть багато скористати з продажу забезпечення на більші суми їхнім членам.

Комісія передбачає поворот до активного фратерналізму, себто до тієї мети, для якої був покликаний наш Союз, але яку протягом років якось призабулося і занедбалось. Фратерналізм треба доконче знову привести до доброго здоров'я насамперед на відділовому, опісля окружному і вкінці на крайовому поземах.

Відділи мусять відновити братерську активність та виконувати для своїх членів передбачені статутом братерські активності. Вони повинні стати активними членами в Українському Конґресовому Комітеті, Комітеті Українців Канади та в Світовому Конґресі Вільних Українців. Вони повинні виконувати директиви, що їх одержуватимуть від Окружних Комітетів, які відноситимуться до братерських програм. Відділи матимуть за обов'язок давати стипендії, допомагати потребуючим членам та брати активну участь в громадській праці.

Очікується, що Окружні Комітети, які — як це плянує Спеціяльна Організаційна Комісія — одержуватимуть свої фонди частинно з каси УНС, виконуватимуть свої зобов'язання щодо зорганізування певної квоти нових членів річно, а крім того плянуватимуть і здійснювати Братерську Програму на окружному рівні, в якій повинні б брати участь усі Відділи.

Треба звернути особливу увагу, що наші теперішні організаційні методи з використанням відділових секретарів та обласних організаторів треба буде дальше продовжувати. Передбачувані зміни не поменшаться від теперішньої важливости наших відділових секретарів. Очікується, що наші теперішні організаційні методи продовжуватимуть рівень продукції приблизно 3,000 членів і 7,500 долярів суми нового забезпечення річно. Можна сподіватись, що з новими посібниками продажу та при допомозі нового виховання і вишколу наших відділових секретарів цей рівень поліпшиться. Неактивний і недбайливий секретар, якщо він не відновить діяльности свого Відділу, буде усунений і заступлений новим, більш енерґійним секретарем.

КАНАДА

Протягом минулих 11 місяців Ваш предсідник відбув два засідання з нашим Канадським Представництвом: головним директором для Канади сенатором Павлом Юзиком, головним контролером Іваном Гевриком та головними радними Василем Дідюком і Теклею Мороз. Наявним бо фактом є, що перед УНС в Канаді стоїть організаційна проблема. З думкою, щоб відвернути тенденцію річних втрат у членстві, Головний Екзекутивний Комітет уповноважив Канадське Представництво заанґажувати за помірковану платню бодай двох постійних обласних організаторів. Під цю пору виглядає, наче б одного такого організатора для Торонтонської округи малося б найняти. Очікується, що при допомозі обласних організаторів наша організаційна програма в Канаді розвиватиметься більш впевнено.

Наша Монтреальська Округа, під головуванням нашої головної радної пані Теклі Мороз, виказує найліпші організаційні результати і це у великій мірі завдяки багатозначним і постійним зв'язкам пані Мороз з відділовими секретарями та членами громади.

Канадську Канцелярію УНС перенесено до дому нашого представника (агента) п. Богдана Зорича. Ми надіємося, що організаційна запопадливість п. Зорича тепер знову повернеться, як стан його здоров'я значно поліпшився.

Для усунення тих перешкод, що стоять перед УНС у Канаді, ми, однаково українці в Америці і Канаді, мусимо перестати думати термінами „Ми" і „Вони". Ми всі є ОДНИМ УКРАЇНСЬКИМ НАРОДНИМ СОЮЗОМ. Якщо УНС має грати в канадсько-українському житті таку саму важливу ролю, як він її відіграє в З'єднаних Стейтах, ми всі повинні вже почати вживати займенника „МИ" і цілком перестати вживати займенник „ВОНИ".

Головний Екзекутивний Комітет — і я впевнений, що це саме можна сказати й про цілий Головний Уряд — готовий всеціло співпрацювати з нашим Канадським Представництвом в усіх справах, спрямованих на збільшення ролі, яку УНС може відіграти в Канаді. Канадське Представництво зі свого боку мусить грати більш активну і рішальну ролю в наших активностях на канадській землі. Грядучі роки будуть рішальні в нашому потенціяльному рості. Очікуємо введення в дію організаційних плянів нашого Канадського Представництва.

ORGANIZING DEPARTMENT

It was evident long before I was elected to the presidency of the U.N.A. that the annual loss in membership for the past number of years was alarming. Nevertheless we continued to do business as usual hoping that the tendency would disappear by itself or that time alone would remedy this trend. Our losses in active membership for the years 1975 to 1978 inclusive were: 1437, 820, 667, 1033. In our total membership our losses for the same period were: 957, 383, 74, 580. This orgaizational development does not reflect on the abilities of our Supreme Organizer, Mr. Wasyl Orichowsky. They are the results of an organizational system which has become bogged down over a long period of time.

You, the members of the Supreme Assembly elected at our 29th Convention in 1978 saw the handwriting on the wall. You knew that the U.N.A. must change its organizational methods, or gradually perish.

You, therefore, at the September 1978 Special Meeting of the Supreme Assembly elected from your ranks, a Special Organization Committee to deal with this problem. The Committee, after many fruitful meetings, will report its findings to the Supreme Assembly at this meeting, recommending certain changes to be made in our organizational methods and in our structure. Some of these changes have been put into effect by the Surpeme Executive Committee. Some changes will be adopted by authority of the Supreme Assembly. Still other changes will have to wait for adoption at the next convention.

In line with the recommendations of the Special Organization Committee, the Supreme Executive Committee engaged William Danko as its National Sales Manager who will work under the jurisdiction of our Supreme Organizer. The duties of Mr. Danko will be to develop a professional sales staff capable of selling insurance in larger amounts to our Ukrainian younger professionals and non-professionals. Additional responsibilies of said National Sales Manager shall be to prepare new sales literature, adopt modern sales aids, and develop a field of prospects to be used by himself and by other sales personnel. It is hoped that in time there will be full cooperation between this newly created post and our Branch Secretaries who have much to gain from sales of larger amounts of insurance to their members.

The committee envisions a return to Active Fraternalism, a purpose which originally called forth our Association, but which has become somewhat forgotten and neglected through the years. Fraternalism must be nurtured back to good health first on the Branch level, then on the District level and finally on the National level.

Branches will have to become fraternally active and perform for their members the fraternal functions enumerated in our by-laws. They will have to become active members in the Ukrainian Congress Committee, Ukrainian Canadian Committee and in the World Congress Committee of Free Ukrainians. They will have no perform the directives received from the District Committee as same pertains to fraternal programs. Branches will have to sponsor scholarships, help needy members, and take an active part in community work.

The District Committee, which will receive funding partially from the U.N.A. Treasury, as same is being planned by the Special Organization Committee, will be expected to fulfill their obligatons to organize a given quota of new members annually and in addition, to formulate and put into effect a Fraternal Program on a District level in which all Branches are expected to participate.

It must be stressed that our present organizational methods utilizing secretaries and field organizers shall continue. It shall continue as the backbone of our organizational efforts. The changes envisaged will not diminish from the present importance of our secretaries.

Our present organizing methods are expected to maintain a production level of approximately 3,000 members and $7,500,000 in new insurance annually. It is hoped that with new sales aids and, education and training of our secretaries this production level can be improved. We must stress that the active and productive branch secretary has nothing to fear from the changes contemplated. The inactive, non-productive non-caring secretary, if he does not reactivate his Branch, will be phased out, and replaced with a more energetic secretary.

CANADA

During the past 11 months, your president held two meetings with our Canadian Representation, Senator Paul Yuzyk, Supreme Director for Canada, Iwan Hewryk, Supreme Auditor, and Wasyl Didiuk and Tekla Moroz, Supreme Advisors. This fact is evident: The U.N.A. is facing organizational problems in Canada. In order to reverse the trend of annual losses in membership, the Supreme Executive Committee, authorized the Canadian Representation to engage at liberal salaries at least two permanent field organizers. At this time it appears as if one field organizer is to be hired for the Toronto Area. It is hoped that with the aid of field organizers our organizational program in Canada will progress more assuredly.

Our Montreal District, under the chairmanship of our Supreme Advisor Tekla Moroz is showing the best organizational results, and this is due in large measure to Mrs. Moroz, meaningful and continued contact with branch secretaries and community members.

The U.N.A. Canadian Office has been moved to the home of our agent Mr. Bohdan Zorych. It is our hope that Mr. Zorych's organizing zeal shall return now that his health has so greatly improved.

To overcome the obtacles facing the U.N.A. in Canada, in my humble opinion, we, Americans and Canadians alike, must stop thinking in terms of "We and "They." We are all a ONE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION. If the U.N.A. is to play as important a part in Canadian-Ukrainian life, as it does in the United States, we must all start using the pronoun "WE and totally reject the use of the pronoun "THEY."

The Supreme Executive Committee, and I am certain that the same can be said about the entire Supreme Assembly, is willing to cooperate to the utmost with our Canadian Representation in all matters which would tend to increase the role that the U.N.A. can play in Canada. The Canadian Representation must on its part play a more active and decisive role in our activities on Canadian soil. The coming years will be decisive in our growth potential. We look forward to seeing our Canadian Representation's organizational plan being put into action.

REPRESENTATIONAL WORK

The by-laws of the U.N.A. designate the president as the chief executive officer and representative of the Association. This year has been especially a difficult one requiring many appearances at community, Branch and District affairs at which I appeared as a representative of the U.N.A.

Needless to say that I endeavor to keep in contact with the New York City U.N.A. District Committee and lend a helping hand when needed. The successful celebration of the 85th Anniversary of our Svoboda Publications in December 1978 was a joint effort of this District ommittee and the Main Office.

My trip to Los Angeles, and San Francisco, California; and

РЕПРЕЗЕНТАЦІЙНА ПРАЦЯ

Статут УНС визначає головного предсідника як головного виконавчого урядовця і репрезентанта Союзу. Звітовий рік був зокрема трудним, вимагаючи багатьох виступів в громаді, у відділових і окружних справах, на яких я виступав як репрезентант УНС.

Зайво говорити, що я намагався втримувати зв'язок з Окружним Комітетом УНС міста Ню Йорку та в потребі йому допомагати. Успішне відзначення 85-річчя „Свободи" та її видань в грудні 1978 було спільним зусиллям цього Окружного Комітету та Головної Канцелярії.

Про мою поїздку до Лос Анджелесу та Сан Франсіско в Каліфорнії було повне звідомлення в „Українському Тижневику" і у „Свободі".

Інші поїздки включали відвідини в Білому Домі у Вашінгтоні, у Лігайтоні, Па., з нагоди Дня УНС, участь у похоронах св.п. д-ра Володимира Галана у Філядельфії, участь у Євангельсько-Баптистській Конвенції в Ашфорді, Конн., у конвенції Української Православної Ліги у Філядельфії, Па., участь у засіданнях Екзекутиви УККА та у Третьому Світовому Конгресі Вільних Українців. Взяв участь у нарадах Президії Світового Конгресу Вільних Українців у Торонті, у двох нарадах голів наших Окружних Комітетів, в Дні УНС у Бавнд Бруку та в бенкеті СУМА в Елленвіллі. Взяв участь в нарадах наших Окружних Комітетів в Боффало, Рочестері, Бостоні, Елмайрі, Ютиці, Торонті, Ню Йорку, Трой, у Клівленді, Гартфорді і Амстердамі. Я був головним промовцем на бенкетах в Ріверґеді, Амстердамі, Вотервліті, Балтіморі та Джерзі Сиӣ. Я взяв участь у відзначуванні 85-річчя „Свободи" в Чікаго і в Ню Йорку та в двох нарадах Канадського Представництва. Я репрезентував УНС на бенкеті для вшанування д-ра Василя Палідвора, відданого секретаря 204-го Відділу УНС. Я також був головним промовцем на святкуваннях роковин 22-го січня в Клівленді, Лос Анджелесі, Сан Франсіско і у Фініксі.

Всюди, де я виступав, я постарався передати приявним братерське привітання від Головного Екзекутивного Комітету, Головного Уряду та від наших 87,000 членів Українського Народного Союзу.

ДІМ ДЛЯ СЕНЬЙОРІВ

Це вже було предметом дискусії від довшого часу. Щоб одержати федеральні фонди на такий проєкт, Український Народний Союз найняв послуги фірми Джорджа С. Войновича з Клівленду, Огайо, яка має внести подання в справі признання фондів, приготовити пляни та опрацювати фінансування і будову необхідних приміщень на приблизно 140 помешкань. Ми ще не є певні, чи УНС матиме успіх у цих намаганнях, бо є багато подань на прúділ із призначеної для району Ню Йорку загальної суми $118,000,000.00.

На випадок, якщо УНС не одержав би федеральних фондів, тоді Головний Уряд стоятиме перед проблемою призначення фондів УНС на такий проєкт, але на меншу скалю, приблизно 70 мешканевих одиниць.

УНС міг би піти на те, щоб будувати за власні фонди, але це могло б статися тільки тоді, якщо ми дістали б постійну гіпотечну позичку на нашу союзову Українську Будівлю. УНС міг би тоді відтягнути деякі з фондів, що їх він інвестував у своїй Українській Будівлі, та використати їх на будову Дому Сеньйорів для своїх старших членів. Проте, про таку постійну гіпотечну позичку можна б подумати тільки тоді, якщоб зменшилася теперішня висока відсоткова стопа від таких позичок.

УНС тісно співпрацюватиме з Об'єднанням Сеньйорів, що його очолює тепер д-р Володимир Савчак. Згадане Об'єднання зібрало новий список понад 140 зацікавлених сеньйорів. До цього списка приєднається багато більше, як тільки вони довідаються, що УНС серйозно думає про розв'язку цієї дуже наглої потреби. А наглою вона є!

ЗАГАЛЬНЕ

Ми маємо багато важливих справ для обговорення на цих Річних Нарадах Головного Уряду Українського Народного Союзу в 1979-му році.

Не поменшуючи важливости інших невідкладних проблем, що їх — я впевнений — Ви допоможете розв'язати, я думаю, що ми маємо до полагодження дві дуже важливі і пекучі справи, а це:

1. Схвалення рекомендацій Спеціяльної Організаційної Комісії, і
2. Призначення головного редактора для публікацій „Свободи".

Я звертаюся до кожного члена Головного Уряду відкласти набік усі інші зацікавлення й інтереси та думати тільки про добро Українського Народного Союзу. Ви є членами керівництва найстаршої, найбільшої і найвпливовішої української організації у вільному світі. Ви стали членом цього Головного Уряду, бо делегати, які репрезентують усі наші Відділи, вірили у Вашу спроможність діяти згідно з тим, як диктує Вам Ваше серце для добра нашого Союзу.

Призначення головного редактора для публікацій нашої „Свободи" не є легким завданням. Він мусить бути людиною освіченою, людиною з журналістичним досвідом, людиною, яка могла б керувати, людиною, яка може думати і писати та передусім людиною, яку респектувала б уся наша українська громада за її здібності, продуктивність та безсторонність. Він мусить бути людиною всеціло відданою Українській Справі та доброві Українського Народного Союзу.

Реформи, що їх пропонує Спеціяльна Організаційна Комісія, не мусять відразу розв'язати усі наші організаційні проблеми. Але ми мусимо випробовувати всі можливості в найкращому інтересі та для добра нашого Союзу.

Як це я вже заявив на нарадах голів наших Окружних Комітетів на Союзівці 1-го квітня 1979: „Усі ми живемо в дуже сприятливому часі. Сприятливому тому, бо обставини дають нам нагоду стати „будівничими" Українського Народного Союзу. Ми є провідниками організації, яка переживає трудноші у вдержанні свого членства. Якщоб ми проґавили цю нагоду вступити у сліди наших піонерів, ми не вчинили б усього того, що ми повинні для наших членів, наших громад і нашого українського народу. Але, якщо ми використаємо цю нагоду та зробимо все, що можемо, і започаткуємо необхідні зміни в наших організаційних методах, тоді ми не тільки загарантуємо ріст і добробуття нашої організації, але також внесемо свій вклад для запевнення продовження і росту багатьох користей, що випливають з існування нашої організації для наших членів, наших українських спільнот тут і в Канаді та для нашої Української Справи".

Від нас не очікується, що ми двигатимемо ввесь тягар відродження наших союзових рядів. Тисячі членів, секретарів, організаторів, відділових і окружних урядовців очікують на поготові прийти нам з допомогою. Як це чинили наші піонери в минулому, ці чоловіки і жінки доброї волі відгукнуться прихильно на наші умовлювання і заклики до допомоги. Не можна бо ставити в сумнів льояльности та відданости наших членів. Ми мусимо одушевити їх нашими власними безсторонніми рішеннями діяти так, як діяли наші батьки-піонери для добра Батька-Союзу та на службі нашим членам, на службі нашим спільнотам і на службі нашій справедливій Українській Справі.

То ж ми, 26 членів Головного Уряду, правлячого тіла Українського Народного Союзу, докажімо у це 85-річчя нашого існування, що ми доросли до завдань, які стоять перед нами. Нехай добро Українського Народного Союзу опановує кожну нашу думку та керує кожною нашою акцією. Наш УНС мусить буйно рости і процвітати!

Phoenix, Arizona, have been fully reported in our Ukrainian Weekly and in Svoboda.

Other trips involved visits to the White House, Washington, D.C. Lehighton, Pa. for U.N.A. Day, Philadelphia, Pa. for the funeral of Dr. Wolodymyr Galan; to Ashford, Conn. for the Evangelical-Baptist Convention; to Philadelphia, Pa. for the Convention of Ukrainian Orthodox League; attending meetings of U.C.C.A. Executive Board and the Convention of World Congress of Free Ukrainians; Attending meeting in Toronto of World Congress of Free Ukrainian Presidium, 2 meetings with Chairmen of our District Committees, attended the U.N.A. Picnic at South Bound Brook, and SUMA Banquet in Ellenville. I attended meetings of Buffalo, Rochester, Boston, Elmira, Utica, Toronto, New York City, Troy Cleveland, Hartford, Amsterdam Districts. I was the main speaker at banquets in Riverhead, Amsterdam, Watervliet, Baltimore and Jersey City. I attended the 85th Anniversary of the Svoboda in Chicago and in New York, and 2 meetings with our Canadian Representation. I represented the U.N.A. at a banquet honoring Dr. Wasyl Palidwor, the dedicated Secretary of Branch 204. I was also the main speaker on the occasion of January 22 Acts in Cleveland, Los Angeles, San Francisco, and Phoenix.

Everywhere that I appear, I make it a point to extend to those present Fraternal Greetings from the Supreme Executive Committee, the Supreme Assembly and from the 87,000 members of the Ukrainian National Association.

HOME FOR SENIOR CITIZENS

This has been a subject of discussion for a long period of time. In order to obtain Federal funds for such a project, the Ukrainian National Association has retained the services of George S. Voinovich, Inc., of Cleveland, Ohio, which firm is to submit our application for allocation of funds, to prepare the drawings, work out the financing and build the necessary structures for approximately 140 apartments. We are not certain that the U.N.A. will be successful in this attempt inasmuch as there are many applicants for the total New York regional allocation of $118,000,000.00.

In the event that the U.N.A. is not successful in obtaining Federal funding, the Supreme Assembly will then have to face the problem of allocating U.N.A. funds for such a project, but on a smaller scale of approximately 70 dwelling units.

The U.N.A. could contemplate taking this course, to build with its own funds, only if a permanent mortgage is placed on our Headquarters Building. The U.N.A. could then withdraw some of the funds which it has invested in the Headquarters Building and use same for the construction of a Senior Citizens Home for its senior members. Placing such a permanent mortgage could only be considered when the present high interest rates go down.

The U.N.A. will work closely with the Association of Seniors of U.N.A. presently chaired by Dr. Wolodymyr Sawchak. Said Committee has accumulated a new list of over 140 interested seniors. Many more will join this list once they note that the U.N.A. is seriously considering a solution to this urgent need. And urgent it is!

GENERAL

We have many important matters to discuss at this 1979 Annual Meeting of the Supreme Assembly of the Ukrainian National Association.

Not to diminish from the importance of other pressing problems, which I am certain you will help resolve, we have, in my opinion, two most important and urgent matters to attend to. These matters are:

1. Adoption of the Recommendations of the Special Organization Committee; and,
2. Appointment of an Editor-in-Chief for our SVOBODA publications.

I appeal to each member of the Supreme Assembly to lay aside all other concerns and interests and think only of the good of the Ukrainian National Association. You are members of the governing body of the oldest, the largest, and the most influential Ukrainian organization in the free world. You became a member of this Supreme Assembly because the delegates representing all of our Branches had faith in your impartiality and in your ability to act in accordance with the dictates of your heart, for the good of our Soyuz.

The appointment of an Editor-in-chief of our SVOBODA publications is not an easy task. He must be a man of education, a man with journalistic experience, a man who knows how to command, a man who can think and write, and above all, a man who would be respected by our entire Ukrainian community for his ability, efficiency and imparitiality. He must be a man totally devoted to our National Cause and to the welfare of the Ukrainian National Association.

The reforms proposed by the Special Organizational Committee may not solve all of our problems. But we must try all remedies available to us, in the interest of, and for the good of, our U.N.A.

As I have stated before a meeting of the heads of our District Committees on April 1, 1979 at Soyuzivka "All of us are alive at a very opportune time. Opportune, because circumstances present to us an opportunity to be 'builders' of Ukrainian National Association. We find ourselves leaders of an organization that is experiencing difficulties in maintaining its membership. If we let the opportunity to fill the shoes of our predecessors pass us by, we will not have done all we should for our members, for our communities and for our Ukrainian cause. If we take advantage of this opportunity and do all we can, and initiate such changes as are necessary in our organizational methods, we will then not only guarantee the continue growth and prosperity of our organization, but we will do our part to assure the continuance and growth of the many benefits derived from the existance of our organization by our members, by our Ukrainian communities here and in Canada and by our Ukrainian cause."

We are not expected to bear the entire burden in revitalizing our U.N.A. ranks. Thousands of members, secretaries, organizers, and branch and district officers stand ready to come to our aid. As did our pioneers in the past, these men and women of goodwill will respond favorably to our exhortations and appeals for them to do their part. The loyalty and devotion of our members cannot be questioned. But we must inspire them by our own impartial and wise decisions for the good of Batko Soyuz and in the service of our members, in the service of our communities, and in the service of our just Ukrainian cause.

Let us, the 26 members of the Supreme Assembly, the governing body of the Ukrainian National Association, in this 85th year of our existence, prove ourselves equal to the task ahead of us. Let the good of the Ukrainian National Associaton permeate our every thought and let it guide our every action. Our U.N.A. must flourish!

REPORT OF MYRON B. KUROPAS

I must confess that I was delighted with my election as Supreme Vice-President of the Ukrainian National Association because I viewed the office as an opportunity to put into practice — to test, as it were — many of the reforms I had recommended during my 16 year tenure as UNA Supreme Advisor. In my mind, the election of John Flis as Supreme President of the oldest and largest Ukrainian organization in the free world was a clear signal that the UNA membership as well as the Ukrainian community in general were ready for a change. Our organization was declining. Pittsburgh was an attempt to turn things around with new leadership and a heightened enthusiasm for the UNA mission.

UNA Activities

I began my tenure as UNA Vice-President with a trip west. Combining UNA business with family pleasure — at no cost to the UNA, I might add — I made it a point to contact and to meet with UNA activists in Omaha, Denver, Los Angeles, and Phoenix during a trip to the west coast last summer. I had personally visited all of these communities before and I was impressed with the potential they presented for UNA growth and expansion. My last visit only served to confirm my initial impression and to convice me even more that the UNA needs to play a more dynamic role in the future development of these centers so long neglected by Ukrainian American leaders living along the Atlantic seaboard. While the population of eastern cities is declining the population in the west, especially Phoenix and the Los Angeles area, is increasing. Ukrainian American community life there needs to be recognized, cultivated and brought closer to the mainstream of UNA life in America. During the past year, I am happy to state, my sentiments have come to be shared by our Supreme President who, after visiting Los Angeles, San Diego, San Francisco and Phoenix last February, returned to our home office and engaged the services of two new UNA organizers — Nicholas Medwid in California and Eugenia Chopiwsky in Arizona — and charged them with the responsibility of broadening the UNA base in these two important states. I welcome the addition of these two dynamic Ukrainian American activists to the UNA team. They have a difficult task ahead of them but given their past record of achievement, I am confident their efforts on our behalf will be mutually beneficial and rewarding.

A second UNA activity of mine during the past year was my involvement with what has now become an annual Ukrainian Human Rights Day on Capitol Hill. Working closely with our Supreme President, John O. Flis and with Supreme Advisor Taras Szmagala, and UNA activist Eugene Iwanciw, presently a legislative assistant to Senator Harrison Schmitt (R. NM), I helped organize a human rights briefing and reception for U.S. Congressmen and Senators last October aimed at providing a greater appreciation among national Republican and Democratic leaders for the Ukrainian dissident movement. We continued the political momentum which the UNA initiated in 1977 and while we can be proud of our accomplishments thus far, we still have a long way to go — and many more influential Americans to contact — before we can say we have fulfilled our mission. More of our UNA membership must become involved in furthering our Ukrainian cause in American circles — not just one day but every day of the year — if our message and that of our suffering brethren in Ukraine are to be heard and heeded. Other American ethnic groups, some much smaller than ours, are promoting their political agendas much more effectively than we are. We need to learn from them.

A third significant effort of mine has been my work with the UNA District Committee in Chicago. Largely through the efforts of UNA Supreme Advisor Michael Soroka and UNA activist Luka Kostelyna, the Chicago District Committee organized a weekend last October commemorating the 85th anniversary of Svoboda. While local participation was somewhat disappointing — a reflection of our need to strengthen our grass roots image — the events held in conjunction with our celebration were, from an ethno-national perspective, rewarding and productive. In addition to a jubilee banquet on Sunday evening, two panel discussions were presented on Saturday, one dealing with the future of the Ukrainian press in America, the other devoted to the future of America's ethnic press in general. The latter panel consisted of editors from the Polish, Greek, Lithuanian and Ukrainian press as well as a University of Chicago sociologist who is an expert on America's ethnic press. The discussion which emerged as a result of bringing together such a distinguished group of people proved to be most enlightening and provided many insights concerning what Svoboda can expect in the future.

Still another responsibility assigned to me by the Supreme Executive during the past year deals with the UNA Cultural Courses at Soyuzivka. It is my hope that with the continuing involvement of professional educators from the United States and Canada as well as with the expansion of course offerings and a dynamic recruitment campaign, the courses can entice a greater number of students interested in expanding their understanding of their Ukrainian heritage and, of course, in having an enjoyable vacation in the beautiful Catskill Mountains. The support of all UNA members will be needed to make this hope a reality.

The highlight of my UNA activity during my first year as Supreme Vice-President was, without a doubt, my participation with our newly established UNA Organization Committee. With the help of certain recommendations which I offered as a result of my visit last summer to the Minneapolis headquarters of the Sons of Norway — one of the few ethnic fraternal associations which has substantially increased its membership during the past five years — as well as the expertise of Stephen Skubik, Director of, the Prudential Insurance office in Washington, D.C., the insights of John Flis, who also visited successful ethnic fraternals, and the individual suggestions of other committee members —, especially Eugene Repeta, a professional insurance man and Tekla Moroz, our UNA "sparkplug" in Canada — our committee was able to come to grips with the nature of our declining membership problem and to begin to take steps to remedy the situation. We met a total of 5 times during the course of the year, three times in our home office and once each in Cleveland and Detroit. Never in all of my years on the Supreme Assembly have I felt the spirit of fraternalism as keenly as I did during these meetings. There were disagreements, yes. But the acrimonious debate, the name-calling, and the political baiting were gone. All of us, it seemed, were willing to put our differences aside and to deal with the future of the UNA, an organization which we all cherish and which deserves our best efforts. It is a tribute to the leadership of our new president who never permitted the meetings to deteriorate and who so painstakingly kept all of us on course. We discussed many aspects of our present situation and we come to the first annual session of the Supreme Assembly with what we believe are modest proposals. I urge all of our Supreme Assembly members to approach the UNA renewal process and to help us find workable solutions to our present dilemma with the same spirit of cooperation which prevailed during our committee meetings. All of our recommendations and actions should be discussed — including the hiring of William Danko, a professional insurance executive whose association with our organization I enthusiastically endorsed — with an eye towards improvement. It took many years for the UNA to reach its present plight. Renewal will take time and great effort. Simple opposition to something while not offering a viable alternative is no longer acceptable.

In addition to the activities mentioned above, I was asked to represent the UNA at the UNA Youth Day in Glen Spey, N.Y. the annual convention of the Organization for the Rebirth of Ukraine (ODWU), the World Congress of Free Ukrainian (SKVU), the annual convention of the Ukrainian National Federation (UNO), and the funeral of the late Denys Kwitkowsky, head of OUN Provid.

Ukrainian Community Activities

As has been my practice in the past, I am including my activities in the Ukrainian community in my report because I believe every UNA supreme officer has an obligation to be a full participant the the rich and varied life of his Ukrainian community. This type of participation helps keep us in touch with our grass roots constituency and, if performed well, can cast a positive reflection upon the UNA.

During the past year I had the good fortune to participate in the following community events:

1. On February 4, I was a member of a panel entitled "The Influence of Scholarship on Politics." Sponsored by the Canadian Committee of the Harvard Ukrainian Studies Fund in Toronto, the panel included such distinguished members as Dr. Adrian Slywotzky, Dr. Frank Sysyn, and Mr. Oleh Romanysyn.
2. On March 4, I was a member of a panel entitled "Political Responses to Ethnicity in Canada and the United States." Sponsored by the Ukrainian Students Organization at State University of New York (Buffalo), the panel included Andrew Gregorovich, editor of Forum and three university staff members who served as respondents.

Related to my direct involvement with the Ukrainian community has been my work in other areas of endeavor including:

1. My role as Vice-President of the Illinois Consultation on Ethnicity in Education. In this capacity I served on two panels, one dealing with human rights in Ukraine, the other devoted to America's response to mass immigration.
2. My role as a member of the Illionis Advisory Council for Urban and Ethnic Education. I was appointed to the council by the Illinois State Superintendent of Schools last October.
3. A workshop which my wife and I conducted on "The Ethnic Family: An Unmeltable Alternative" for Northern Illinois University and the Illinois Humanities Council.

Impressions and Recommendations

In remarks delivered at the Pittsburgh convention last May, I indicated great concern for the future of our organization. Our membership was declining. Our leadership was dictatorial. Our approach to fraternalism was based on a "brick and mortar" philosophy which emphasized building "skyscrapers" while ignoring the day to day needs of our members. The UNA seemed to be in the grip of a moral myopia which made it difficult to develop a future direction and to provide responsible leadership for our community. We deserved better, I argued. "Our Ukrainian community, I stated, "deserves a UNA that is as moral and vibrant as the community itself."

Today, one year later, I believe we have made a change in the UNA. Perhaps not a perceptible change as yet — our membership is still declining — but a change nevertheless.

The most significant change which has transpired in our organization during the past year is the change in presidential style. For the first time in many years, the Supreme Assembly is being viewed as a full partner in the UNA decision-making process. The many and varied talents of our Supreme officers are being utilized. Involvement is encouraged and rewarded. Authority and responsibility are being shared. A new kind of moral leadership is emerging.

A second significant change in our organization is a change in over-all philosophy. There is a realization that our problems cannot be solved with a band-aid approach or with a patch here and a patch there. We need professional help and the hiring of William Danko, a man who has the expertise to bring our sales program up to modern day insurance business standards, is a giant leap towards a brighter future.

Finally, and this is perhaps the most important change, an attempt is being made to improve our fraternal program. It is to this aspect of our organizational direction that I wish to direct my concluding remarks.

As we are all aware, the Ukrainian National Association came into being 85 years ago in order to meet a basic need. Having satisfied certain lower order needs (primarily the need for food and shelter), our pioneer immigrants began to address themselves to the next level of human needs, those of security and safety. Labor union membership helped meet certain security needs but it was the UNA, with its low cost insurance program, that helped meet our pioneers' need for personal and family safety. At the turn of the century the death rate in Pennsylvania's coal mines was inordinately high and life insurance for miners was difficult if not impossible to obtain. It was reassuring for our early immigrants to know that in the event of their untimely death, the UNA would not permit their families to become totally destitute.

Having met their physical and safety needs, our immigrants began to concern themselves with the next higher levels of human need, those of social companionship and self esteem. Here again the UNA played a role by organizing a variety of local branch-sponsored events such as picnics, concerts, plays, sports activities, educational forums, debates, etc., — all of which met both of these needs very nicely. During an era when our Ukrainians usually remained in one area for most of their lives, local UNA branch activity was an important part of their social life. Membership in a branch brought companionship. Membership in a greening and increasingly powerful national organization such as the UNA was at that time, enhanced one's self esteem.

Today, as we know, all of this has changed. Our members' needs haven't changed — we all still have the same needs — but our manner of fulfilling them has changed. With the possible exception of some of our senior citizens whose standard of living is being steadily eroded by inflation, few Ukrainians living in North America today are overly concerned with their primary needs. Most have jobs which provide ample funds for food and shelter. Many companies provide insurance programs which meet certain safety needs. For many of us, especially those of us who are becoming increasingly mobile, our needs for companionship and esteem are not being met through local UNA branch activity which in most instances, hardly exists. Other organizations, either Ukrainian (social, student, political, youth, religious) or American (professional, service, political) have taken the place of the UNA in this regard. Those of us who still look to the UNA for meeting these needs — and I include myself in this number — seem to be in the vast minority. If this is the case, what need does the UNA fulfill for most Ukrainians? If it meets only one need or no need at all, then we shall be hardpressed indeed to expand our membership beyond a certain limited number i.e. beyond those who view the UNA as a vehicle for achieving the objectives of another organization's agenda.

(Продовження буде)